

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (stradă Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Crisa în România.

În numărul trecut y'am spus, iubiți cetitori, că ministrul *P. P. Carp* al României, e pe ducă. În decursul unei săptămâni s'au întâmplat lucruri însemnate în România, așa că ochii lumii sânt îndreptați asupra mândrei țări române. Trebuie deci să știm și noi, ce se petrece acolo, cu atât mai mult, că România este aliata (prietena) împărăției noastre, iar locuitorii ei sânt dulcii noștri frați.

Trebuie să știm, că România este, ca și țeara noastră, o țeară agricolă, adică în ea nu sânt fabrici mari și multe sau alte așezăminte industriale și de negoț, ci oamenii se susțin mai cu seamă din roadele, ce le dă câmpul. De aceea, dacă unul sau doi ani sânt slabi, neroditori, lipsa bate la ușă. Și aceasta întocmai așa s'a întâmplat. În anul 1899, adică acum doi ani a fost în România o secetă groaznică, cum rar s'a văzut. Arșița soarelui a ars câmpiile și în cele mai multe părți pământul n'a rodit nimic și iarba fânățelor s'a uscat. În urma acesteia poporul a ajuns la lipsă, încât stăpânirea a trebuit să aducă din străinătate bucate și fân pentru dobitoace, ca să nu piară de foame.

Lipsa aceasta de acum doi ani o simte România până azi. Și cum o simțesc singuraticii, așa o simte și statul sau ocârmuirea. Ocârmuirea încă a ajuns în lipsă și ea să poată susține și plăți armata, deregătorii, școalele etc. este de lipsă, deoparte o cruțare mare, de altă parte deschiderea de noue isvoare de venit. Ministerul lui *P. P. Carp* a aflat,

că noue venite numai așa se pot deschide, dacă se vor pune *dări noue*. El a și făcut în privința aceasta un plan, dar majoritatea din cameră (adecă cum am zice: cei mai mulți din adunarea deputaților) nu au primit planurile lui *Carp*.

Urmarea acesteia a fost, că *P. P. Carp* și soții sei miniștri, la sfârșitul săptămânii trecute s'au retras dela putere. Lucrul acesta, când adică din o pricină oare-care se retrage un ministru și trebuie să-i urmeze altul, se numește: *crisă ministerială*.

Crisa ministerială încă nu s'a sfârșit, căci nou ministru până-când scriem aceste încă nu este. Lucrul merge greu, de oare-ce noul ministru trebuie să scoată țeara din starea grea, cum se zice din *crisă financiară*, în care se află.

În România sânt trei partide de frunte, anume: *conservatori, junimiști și liberali*. Aceste se deosebesc unele de altele prin căile și mijloacele, de cari se folosesc în ocârmuire. Adică fiecare partid vrea binele și înaintarea țării, dar pe căi și prin mijloace deosebite. De altcum deosebirea între conservatori și junimiști e mică, așa că ei ocârmuiesc și în unele lucruri la oală. Astfel a fost și acum. *P. P. Carp* e din partidul junimist; în ministerul său au fost miniștri junimiști și conservatori, susținuți de deputații ambelor partide.

Abzicând *P. P. Carp* se vorbea, că Regele *Carol* va încredința cu ocârmuirea pe partidul liberal. Aceasta până acum nu s'a întâmplat, ci se fac încercări din partea conservatorilor, ca ei să alcătuiască noul ministru.

Înțeleptul Rege al României *Carol* a încredințat cu formarea ministerului pe *Gr. G. Cantacuzino*, căpetenia partidului conservator. Telegramele mai noue însă vestesc, că *Cantacuzino* nu a putut alcătui ministerul și așa, la sfatul lui, abzicerea lui *Carp* n'a fost primită.

Ce va face *Carp* și cum se vor urma lucrurile, vom vedea în zilele aceste. Dorința noastră este, ca crisa în curând să se sfârșescă, ca astfel draga noastră Românie să poată merge mai departe pe calea înaintării.

NOUE PROCESE. *Alaltăieri a fost citat la judele de instrucție de aici redactorul nostru responsabil, d-nul Andreiu Baltez, acuzat fiind pentru calumnie, comisă contra procurorului conte Lăzăr din Alba-Iulia, în articoliți publicati în nr-ii 257, 258, 260 și 261 ai „Tribunei” din anul 1899, în chestia vătămării memoriei lui Iancu.*

Comitetul central din Sibiu al Sașilor a ales Duminecă de president provisor al său pe deputatul distal *Dr. Bruckner* în locul lui *Dr. Wolff*, care s'a retras din cauze sanitare. *Dr. Bruckner* a fost ales provisor, de oare-ce se sperează, că *Dr. Wolff* restabilindu-i-se sănătatea, va reocupa earăși postul de president.

Intervenirea Belgiei pentru Buri. În camera deputaților din *Bruzella* s'a pertractat în 8 Februa-

FOITA.

Poesii populare.

Din Vrani.

Culese de *George Muntean*, corist.
De când fii duc dorul lele
Amare-s zilele mele,
Dorul tău leliță-i greu
Căci răspune capul meu,
Fosta-i mândro fermecată
Când te-am prins întâia-dată,
Cu țărână de prin flori
Să-mi fii dragă până mori,
Și cu frunză de maslin
Unde te ved să suspin.
Du-te dor și du-te jale
Du-te spune-i mândrii mele,
Că de când dorul ei duc
Înzădar seara mă culc,
Când noaptea mă odihnesc
Tot la tin' mândro gândesc
Cum să fac să te iubesc.

Inchid ochii să adorm
Și în vis vii să mă scoli.
Frunză verde siminic
De-ai fi badeo vre-un voinic
Ți-aș da gura pe nimic.
Dară ești un putregani
Nu-ți dau gura nici pe bani.
Mândră ochii fermecați
Și spre dragoste plecați
Na o cârpă și-un inel
Și te poartă frumușel,
Căci inelu-i aurit
Și te 'ndeamnă la iubit,
Dară cârpa-i de fălit
Când te-i lăsa de iubit.

Blăstēm.

Culese de *G. Demșorean* din Minis.
Dare-ar D-zeu să dea
Să fie pe voea mea:
Mândră de nu mă iubești
Ca ceara să-ngălbinești,
Ochii tăi negri și vii
Să se stingă ca făclii,

Buza ta cea roșioară
Suspinele s'o omoară,
Păru-ți negru și stufos
Vânturile țipe-l jos,
Pielea să-ți uște pe os,
Trupul tău fraged și 'nalt
Să-l razimi pe băț de brad,
Să umbli din casă-n casă
Inima să-ți fie arsă,
Să vii și la pragul meu
Să te miluesc și eu
Când o fi ospățul meu.
Să strîngi stîlpul porții mele
De-ntristare și de jale,
Să-te ajungă dor ș'un greu
Să săruți și pragul meu.
Dimineața până-n zori
Cu mireasa subsuori
De-oi ești la noi în poartă
Pe tîni să te aflu moartă,
Cu miros din trupul tău
Să mă otrăvesc și eu
Să cad mort, să mor și eu.

rie o petiție pentru întervenirea Belgiei în conflictul buro-englez. Comisia petiționară a recomandat camerei petiția. Deși ministrul de externe de Favereau s'a declarat în contra ei, camera a votat-o cu mare majoritate.

24 Ianuarie v., ziua aniversară a unirii principatelor române a fost sârbată în București, afară de Ligă, și de societatea științifică-literară Tinerimea română.

Cu prilejul acesta, dl. Nicolae S. Dumitrescu, președintele societății, a ținut o conferință asupra »unirii«, în fața unei numeroase asistențe, printre care multe doamne și domnișoare.

Ca și în capitală, în toate orașele din țară, ziua de 24 Ianuarie v. a fost pretutindenea sârbătorită într'un mod deosebit și cu toată solemnitatea cuvenită.

Stavilă emigrării. Reuniunea regnicolară agrară maghiară a început o acțiune pentru a pune stavilă emigrării din Ungaria. Contra emigrării în America reuniunea a înaintat un memorandum ministrului de interne, ear' referitor la emigrarea Sécuiilor se țin acum conferințe, în cari se vor face propuneri concrete în chestie.

Cam greu veți opri pe Sécui a-și lăsa agoniseala pentru frase »patriotice«.

Dela Ligă. Sârbarea aniversară de Mercuri a Ligei a succedat splendid, asistând la Ateneu un public imens și distins.

Sârbarea a început la orele 8 seara prin întonarea romanței »O Românie!« de către elevii liceului Lazar, apoi au vorbit: dl. V. A. Urechidă despre fașele prin care a trecut Liga și dl. Gr. Tocilescu despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie, ziua de aniversare a uniunii principatelor române.

Sârbarea s'a terminat prin imnul »Desteaptă-te Române«, cântat de corul liceului.

Din Austria.

Alegere de president în reichsrath.

Vineri, în 8 l. c. a fost alegerea de president și vicepresidenți în reichsrath. Alegerea preocupa dela început partidele și se credea, că la actul acesta se va isca o furtună, încât se va zădărnici însași alegerea. S'a întâmplat însă contrarul. În cele din urmă nici un partid n'a voit să ia răspunderea asupra sa, de-a candida dintre membrii sei president și așa a fost ales de president un bărbat fără de valoare politică deosebită, contele Vetter von der Lilie.

Alegerea s'a făcut fără nici un incident deosebit. Președintele de vîrstă Weigl a deschis ședința la 12 ore și după unele formalități a pus la ordinea zilei alegerea de president și vicepresidenți. Apoi a suspendat ședința până la 3 ore; ca partidele să aibă timp a se înțelege. În pauză partidele au convenit în persoana contelui Mauriciu Vetter von der Lilie, recomandat de clubul polon. După redeschiderea ședinței s'a făcut votarea și contele Vetter a intrunit 360 de voturi din 374; 14 ședule au fost albe.

Nou alesul president a mulțumit camerei pentru alegere, a promis că va fi imparțial și a provocat parlamentul la lucru.

După aceea au fost aleși, tot prin votare, de vicepresidenți dep. Prade și Zacek și apoi ședința a fost închisă.

Contele Vetter von der Lilie e om foarte bogat, are domenii estinse în Moravia, e om cult și cu exterior simpatic. El e deputat numai de 3 ani și n'a jucat rol în parlamentul trecut. Tocmai de aceea a fost ales de president, ca să nu fie president de partid.

Unii cred, că în aceasta va rezida forța morală a poziției sale.

Din alegerea aceasta unii conchid, că deputații sînt pentru lucrarea păcnică. Aceștia sînt optimiștii, pe când alții, mai neîncrezători, trag la îndoială acest lucru.

Alegeri sângeroase.

În 7-Februarie st. n. a fost alegere de doi deputați în Mureș-Osorheiu. Și guvernul și opoziția au avut candidați. Deci, cum de regulă se întâmplă pe la alegerile ungurești, între alegători și între gendarmi s'a întâmplat o mare încăierare și gendarmii au împușcat în mulțime, omorînd 4 oameni și rănind greu vre-o 7 inși. În dieta țării s'a

făcut mare larmă pentru aceasta. Toți au strigat în contra barbariei gendarmilor spunînd, că sângele unguresc e sfânt, și nu-i slobod să fie vîrsat de gendarmi.

Noi știm, că nu numai sângele unguresc e »sfânt«, ci sfânt și prețios e sângele tuturor cetățenilor din patrie. De aceea rău fac acei deputați, cari prin ziceri, ca cele de mai sus încurajează pe gendarmi, ca-și-cînd le-ar zice, că numai în Unguri nu e iertat a pușca.

Moartea lui Milan.

Fostul rege al Sârbiei, Milan Obrenovici, a murit în 11 l. c. n. în Viena, în etate de 47 ani. În timpul din urmă certat fiind cu fiul seu, regele Alexandru, a trăit în străinătate mai ales prin Viena, unde l-a ajuns și moartea, în urma unui morb de influență împreunat cu aprindere de plumăni.

Milan, deși a fost un om ușuratic, totuși are merite pentru Sârbia și moartea lui a produs jale în multe părți. Soția lui Natalia, care trăia despărțită de el, și-a exprimat durerea printr'o telegramă.

Milan Obrenovici s'a născut în Iași la anul 1854, 22 August. Tatăl seu, Miloș, a avut de soție pe fiica unui bogat boier din România, pe Maria Catargiu.

Din această căsătorie s'a născut Milan, care a fost crescut în Paris. În anul 1868, când era numai de 14 ani a fost ales de prinț al Sârbiei în locul prințului Mihail, care murise în acel an. Mai târziu, după războiul turcesc, cu invoirea puterilor europene a luat titlul de rege. Pe la anul 1875 s'a căsătorit cu frumoasa Natalia Keciko, fiica unui bogat colonel din Rusia; din această căsătorie s'a născut în 1876 Alexandru, regele de astăzi al Sârbiei. Cu Natalia însă n'a trăit în înțelegere și astfel s'au divorțat.

Căsătoria fiului seu cu veduva Draga Massin, l'a supărat mult pe regele Milan, a părăsit Sârbia și după-cum el s'a exprimat, nici mort n'a dorit să se reîntoarcă în țară, a cărei rege a fost odinioară. Totuși se crede, că la insi-

„Datine și obiceiuri“.

Nunțile țeranilor români din comuna românmănească Târnova (lângă Reșița).

(Urmare).

Ajungînd acolo, oapătă mîncare și beaură, după aceea vine mireasa în schimbată (îmbrăcată) frumos, se pune pe un scaunel mic și fetița îi pune pana în cap, după aceea ea trimite pentru mire o frâmbie de brăciri și o cărpă de șters pe obraz, făcută de ea cu multe împietrituri; la care îi zice »giolgi«. Tot Joi pleacă tatăl feciorului să-și cheme neamurile și vecinii la nunță — adecă el mină nuntași — unii oameni pleacă goi de acasă, ear' unli își iau cu ei și câte o ploscă cu răchie, pe care o împodobesc frumos cu flori și cu carpe, deci se duce la fiecare acasă și dându-i să bea răchie îi spune, că pe Duminecă să meargă la nunță.

Cu vre-o săptămână înainte însă trebuie să înștiințeze cel cu nunță și pe nănașu-so, ear' acela pe Dumineca nunții e câștigat cu un steag, pe care îl anină pe casă ca să se știe că el cunună în ziua aceea, și cu musicanți, pe care el singur îi plătește, și care au să asculte de el ca de tatăl lor.

Musica de regulă constă dintr'un cimpoi, clănet (clarinet) și din trîmbiță (orchestră), la unii și din Țigani din alte părți.

Ajungînd acum și Duminecă dimineață se încep a găta care încotro de nunță, pe la vre-o 9-10 cîasuri se încep a astringe nuntașii la nănași, după-ce sînt toți adunați li-se aduce de mîncare, mai întăiu însă trebuie să spun, că la noi sînt foarte simple mîncările la nunți (și și afară de nunți tot așa sînt), ceea-ce cu bucurie o spun, căci nu a intrat până acum așa adănc fala (luxul) la noi, nici în ale mîncării și nici în ale portului.

Așadar' să vedem de nuntași cum se gostesc (ospetează) ei. Mai întăiu li-se aduce răchie feartă și indulcită cu zăhar, aceea li-se pune în blide mari de lut, se pun așa blidele, ca la fiecare blid să ajungă patru inși, fiecare capătă o lingură, de lemn întrebuițată numai pentru răchie, și apoi așa trage fiecare cu lingura cât îi trebuie. Mai întăiu însă se umple masa cu blide cu răchie, atunci vine unu cu »vâtrău« (lopătă de fer anume pentru foo) cu »jăghi« (jăratec) și cu tămăie și apropiindu-se de masă ocolește peste ea și binecuvîntă beutura și mîncarea ca în loc de preot, apoi după aceea se pun la lucru. Ți-e mai mare dragul când îi vezi cum trag cu lingurile și aburul se înalță din blide în sus, până-cînd deodată vezi că s'a sult la câte unul în cap.

Poate-că unii vor ride de obiceiul nostru, pentru-că bem răchia cu lingura, dar' mie'mi-e tot una, așa-i obiceiul și așa-l ținem. După răchie li-se

stența fiului său va fi dus și îngropat în Belgrad. Ministrul-previous Széll a încredințat pe patriarohul sârbesc Brancovici să facă pregătirile de lipsă pentru îngroparea lui Milan.

DIN LUME.

Luptele Burilor.

În timpul din urmă unele știri so-site din Africa-sudică arată, că norocul războiului a mai trecut și pe partea Englezilor. Poate însă că anume se ticlu-esc astfel de vești bune pentru Englezi, căci în Anglia toată lumea e de părere, că războiul trebuie isprăvit și pentru liniștirea celor ce strigă în contra războiului, se mai răspândesc și vești bune, nu tot rele, ca până acum.

Pe generalul *De Wett* nimenea nu e în stare să-l oprească în cale. Despre celalalt mare general bur, despre *Botha* au răspândit vestea, că ar fi închis împreună cu toată oastea sa jur împrejur de șese coloane engleze, și că ar fi amenințat să cadă în mâinile dușmanilor. Dar' în același timp eată ce, anunță o altă depeșă din Pretoria: Generalul *Botha* cu 2500 de Buri a căzut cu tărie asupra oștirii engleze condusă de *Smith-Dorrien*. Isbânda a fost strălucită. După o luptă de 5 ciasuri *Englezii au trebuit să fugă, lăsând 29 morți, 74 răniți și 22 prizonieri pe câmpul de luptă.* Buri înca au avut mai mulți morți și răniți.

Împăratul german și poporul său.

Gazetele din Germania sunt foarte nemulțumite cu frățietatea și prietenia cea mare ce a legat-o, împăratul *Wilhelm II.*, când cu petrecerea sa la Londra, cu regele englez *Edward VII.* Mai cu seamă a făcut mult sânge rău printre Germani împăratul cu aceea, că a decorat pe cel dintâiu general englez, pe vestitul *Roberts*, care, precum știm, a condus atâta timp războiul și în contra Burilor, — cu decorațiunea cea mai însemnată din Germania, cu »Vulturul-negru«. Inima poporului german încă bate pentru suferințele Burilor și decora-

aduce zamă cu carne și cu crumpeni și curechiu, lângă care de regulă se pune mălaiu ori mămligă și apoi îi gata.

După mâncare își ia nănașul un om, care se-i poarte steagul, care se numește în ziua aceea »coadă roșie«, ear' nănașii (doi trebuie să meargă), se numesc în aceea zi domnul mare și domnul mic. Deci fiind gata cu toate, nunta pleacă, nănașii au fiecare câte o ploscă cu răchie și pe drum cu cine se întâlnesc îi dă răchie să bea. Când pleacă însă se pune la pragul căsii jăratec cu tămăie peste care trec toți, și trecând toți își fac cruce și zic »Doamne ajută«.

Ajungând nunta la casa mirelui, le ese tatăl acestuia înainte cu o flașcă cu răchie, ear' după el vine mirele ear' cu o flașcă cu răchie. După-ce-și dau binețe își închină unul altuia cu răchie, și apoi luându-și fiecare înapoi flașca ori plosca ce a avut se apropie tatăl feciorului și sărută pe nănași în față de

a lovit inima poporului german. Gazetele își arată temerea lor, pentru-că nu este bună înțelegere între popor și între împărat.

Turburări în Spania.

În Spania mănăstirile călugărești s'au înmulțit și s'au îmbogățit într'o măsură extraordinară. Sunt cu totul peste 72.000 călugări și călugărițe. E vorba ca să se sporească și mai tare, căci o mulțime de călugări din Franța au să treacă în Spania. Puterea mănăstirilor e așa de mare, încât guvernul spaniol nu poate face nimic în contra voinței lor. Din cauza aceasta în timpul din urmă s'au pornit în toate părțile țării *huiduieli* în contra călugărilor și mai ales a iesuiților. În Madrid amărăciunea poporului și a studenților și-a ajuns culmea, când a intrat în oraș *contele de Caserta* cu familia sa, ca să iee parte la cununia fiului său, *Don Carlos* cu ducesa de Asturia. Contele de Caserta de mai înainte era foarte urgisit din cauză că făcuse o mulțime de cruzimi asupra locuitorilor din orașul *Cuenza*, pentru cari cruzimi tribunalul îi osândise chiar la moarte.

Turburările sunt așa de serioase, că în mai multe orașe s'a publicat *starea de asediu* (ca în timp de războiu). E vorba, că din pricina turburărilor, *ministerul conservator se retrage* dela guvern.

Schimbarea ministerului din Roma.

Ministrul *Saracco* a demisionat. *Zanardelli* a format un nou minister.

Știri mărunte.

Sofia, 12 Febr. n. Alegerile parlamentare s'au terminat liniștit. În urma alegerilor situația partidelor este așa, încât cu greu se va pute forma o majoritate. Probabil, camera va fi dizolvată.

SCRISORI.

Un preot binefăcător.

Grind, 8 Februarie 1901.

La 8 Februarie a. c., adică a doua zi de Crăciunul nostru, în comuna Grind

partea dreaptă; tot așa face și mirele, după aceea intră cu toții în casă.

În ziua nunții se scoate tot din casă și se întind mese și scaune cât e soba (chilia), la mijlocul meselor se pune o oală de lut, mare, cu două mânuși, care e plină cu răchie, la fundul oalei se află un colăcel de grâu, ear' pe la gură are o cunună de folofiu, lângă oală este un »cioc« (cauc, lingură mare cu coada strîmbă și găvanul afund).

Deci intrând nuntașii în lăuntru, nănașul pleacă pe după masă apucând dela dreapta cătră stînga, și după el toți nuntașii; ajungînd drept oala cu răchie, acolo stă un om și la fiecare nuntaș dă un cioc cu răchie, de care vă spusei. După-ce sînt toți petrecuți pe după masă, nunta se gata de plecare, pleacă adică după mireasă.

(Va urma).

s'au petrecut lucruri de foarte mare însemnătate mai ales pentru populațiunea română de acolo, cari ca atari și de interes public fiind, respectuos vă rog a le publica și în coloanele prețuitei »Foaia Poporului«.

Poporațiunea română din Grind, pe lângă aceea că e puțină, materialmente mai e și foarte scăpătată, încât ca să-și fi putut susține din propriile sale mijloace școală și învățător, conform legii de instrucțiune, îi era aproape cu neputință, siliță fiind astfel de a-și trimite copiii la școala de stat de acolo, unde, se înțelege, ar fi fost primiți cu brațele deschise; vorba fusă, că, »unde primejdia e mai mare, acolo și ajutorul lui Dumnezeu este mai aproape«, nicăiri doară nu s'a adevărit mai bine ca și aci, căci prevedința dumnezească, prin mâna darnică a veneratului preot bătrân de aici, *Nicolae Tămas*, distins și cu titlul de protopop onorar, a scăpat de tot acest popor de prăpastia, în care din cauza neputinței sale era să ajungă, edificînd pe spesele sale proprii, o școală frumoasă, provezîndu-o cu toate aparatele de lipsă pentru instrucțiune, ear' pentru învățător făcînd o fundațiune — pe care acum, deocamdată banca »Economul« din Cluj o administrează — din care acesta își primește anuatiim leafa de 300 fl., durere numai, că literele fundamentale despre aceasta, încă nu sînt formal făcute. Ba acest mare binefăcător și adevărat părinte al poporului, pe lângă acestea a mai donat pe seama fiitorului preot de aci lângă porțiunea canonică încă 20 jugere de loc și după-cum s'a observat, mai intenționează și alte îmbunătățiri pentru școală, după care ar fi să se deschidă și al doilea post de învățător ori poate învățătoare.

Poporul din Grind — ca semn de recunoștință — pentru toate acestea mari și multe binefaceri ale părintelui lor sufletesc, i-au și făcut un tablou foarte frumos și bine reușit, care acum a doua zi de Crăciun în fața unui număr public din loc și jur, inteligenți și țărani, s'a desvilit și afișat în sala de propunere a școlii ca fundator-patron al acesteia, la vederea căruia toți cei de față au erupt în cuvintele de »să trăească!«.

A urmat după aceea producțiune teatrală cu copiii dela școală, împreunată cu petrecere de joc. Producțiunea a succes peste așteptare, încât și celor mai practici artiști de felul acesta, încă numai spre laudă le-ar fi putut servi; de sine se înțelege, că tot meritul și pentru-aceasta cade singur pe partea învățătorului din loc, *Todor Trombițaș*, care, dedicat cu totul chemării sale, cu un zel neobosit și activitate neîntreruptă, a lucrat totdeauna și lucră pentru luminarea și cultivarea poporului, din care face parte.

Petrecerea cu joc — urmată apoi — încă a fost foarte vială; noaptea la 12 ore avînd loc pauza, s'a ținut masa, cu care ocaziune s'au ridicat în onoarea sîrbătoritului fundator, — care încă a fost de față, — mai multe toast; reîncepîndu-se petrecerea earăși, a ținut până în dalba ziuă, după care se depărta toți la ale lor, ducînd cu sine cele mai

plăcute impresii și suveniri de bucurie. Vrednic urmaș al marinosului fondator s'a dovedit a fi și tinărul preot de aci, dl Iuliu Ilian, care abia 7 ani de când se află în mijlocul acestui popor și încă numai ca cooperador, a înființat mai multe fonduri de bucate și bani pe seama bisericii, așa: a înființat un fond care acum trece peste 600 cor., un al doilea de bucate la anul 1899, al cărui capital acum trece earăși peste 175 dol. bucate și a cărui menire exclusivă este numai repararea bisericii; un al treilea earăși cu ocaziunea sărbării ducentenarului sf. uniri, de grâu, menirea cărui este procurarea vaselor celor sfinte în biserică, fiind cele aflătoare cu totul necorespunzătoare și în stare foarte primitivă și învechită; a mai introdus încă la anul 1899 și »colecta crucerului«, care de atunci în toate Duminecile și sărbătorile se continuă în biserică; nu întrelasă apoi, acest tinăr și zelos preot, nici o ocaziune binevenită, ca aceasta, după posibilitate, să nu o folosească numai spre binele și fericirea poporului său și mărirea sf. bisericii, dovădind întru toate un zel adevărat apostolic și vrednic numelui de »părinte« al poporului, pe care din fericire îl conduce și păstorește.

Trecând, la urmă, marele binefăcător preot bătrân în șirul deficienților, tinărul preot prin Ianuarie a. c. fu numit în locu-i de administrator parochial, ear' la trei săptămâni după aceea de paroch, făcându-i-se și introducerea oficială cu toată solemnitatea, manifestându-și și poporul, cu această ocaziune, deplină sa îndestulare și bucurie, că Dumnezeu l'a dăruit earăși cu un preot vrednic urmaș al celui mai înainte avut. Singur numai un rătăcit aflându-se, care prin tendențe răutăcioase se încearcă a pune tot felul de pedeci progresului și luminării poporului și a conturba bunele relațiuni între acesta și preot; oamenii de bine însă, nelăsându-se amăgiți, își urmează calea apucată, bine știind că, numai și numai aceasta poate să-i conducă la un viitor bun și fericit,

Ca de încheiere la toate acestea, rezumez cu cuvintele, că »fericit e poporul, care are astfel de conducători!«

Un participant.

Din Bistrița.

— Seara de cunoștință a meseriașilor români. —

Abia au trecut două săptămâni dela constituirea Reuniunii meseriașilor din Bistrița și deja putem înregistra un act, care ne îndreptățește să legăm cele mai bune speranțe de prosperarea ei.

Comitetul Reuniunii în frunte cu zelosul președinte dl Dr. V. Pahone, la inițiativa dlui președinte a aranjat ieri, Sâmbătă seara, în noul local al Reuniunii o seară de cunoștință, la care a luat parte mai toată clasa meseriașilor din Bistrița cu excepția doar' a acelor puțini, cari sau nu au putut fi avisați din cauza scurtimii timpului, sau sunt încă îndolenți față de Reuniune.

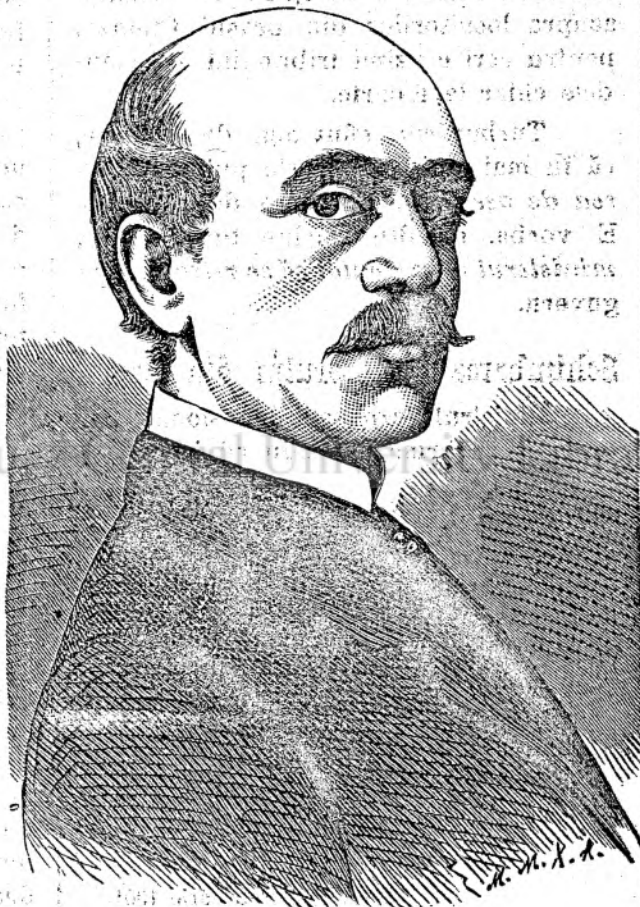
Trebuie să observ cu bucurie, că numărul celor îndolenți e cât se poate de mic și rezultatul strălucit al serii de

cunoștință îi va atrage și pe aceștia spre Reuniune. La ora defiptă locașul spațios al Reuniunii era plin de meseriași, cari grupați pe lângă mese așteptau curiosi cele-ce se vor întâmpla.

Dl președinte Dr. V. Pahone văzând că s'au întrunit cu toții, a deschis serata cu o vorbire călduroasă și pentru meseriași din toate punctele de vedere instructivă.

După-ce și-a exprimat bucuria, că cuvântul trup s'a făcut și Reuniunea mult dorită și-a început activitatea, a schițat meseriașilor un program de activitate, le-a arătat căile și mijloacele cari ne vor duce la înaintarea Reuniunii. Explică apoi scopul convenirii din astăseară și își exprimă bucuria, că meseriași au venit în număr așa de frumos. Ca de fapt să ne cunoaștem cu toții, provoacă pe fiecare din cei prezenți ca pe rând să se scoale și să-și spună numele și branșa.

Vorbirea a fost ascultată cu însuflețire și îndată după finirea ei s'a făcut recomandarea conform propunerii dlui președinte.



VASILE ALEXANDRI.

După aceasta a urmat o petrecere colegială de cea mai veselă și mai intimă. În șir neîntrerupt s'au succedat cântările cele mai românești și cu pricepere executate de un cor improvisat al meseriașilor mai tineri, apoi toate însuflețite.

Dl învățător Bogdan a toastat pentru dl președinte Dr. V. Pahone și i-a mulțumit în numele membrilor pentru zelul deosebit.

Secretarul Reuniunii dl Dr. V. Moldovan, vorbește pentru reuniune, și mulțumește meseriașilor pentru încrederea pusă în dînsul.

A mai toastat dl I. Lungu, măsar și cassar al Reuniunii pentru buna înțelegere și pentru prosperarea Reuniunii.

Ia cuvântul apoi earăși dl președinte și face două propuneri, cari au fost primite cu ovații din partea celor prezenți. Prima propunere e, ca în Sâmbăta viitoare să se aranjeze o cină comună la care să fie invitată și inteligența din Bistrița, ca astfel să se facă o apropiere între aceste două clase și să câștigăm bunavoința și spriginul domniei lor pentru Reuniune.

Nu dubitez un moment, că inteligența va primi cu bucurie această ini-

țiativă și va da tot spriginul bravilor meseriași, cari cu atâta drag și încredere se adresează către ea. A doua propunere e înființarea colectei crucerului, cu scopul, ca din banii încuși să se creeze un fond pentru acuirarea unui steag pentru Reuniune.

Ideea a fost primită cu însuflețire și prima colectă s'a încheiat cu mai bine de 6 coroane. Fără a comite indiscreție pot comunica, că comitetul a hotărât ca să desvoalte cea mai intensivă activitate mai ales pe teren social. În curând va aranja o producțiune cu teatru și joc. A decis înființarea unui cor etc. etc.

Ne umple inima de bucurie pornirea aceasta spre bine a meseriașilor noștri dela care inteligența încă nu-și va detrage spriginul material și moral, de care tocmăi acum la început mare lipsă avem.

Raportor.

Vasile Alexandri.

— Vezi ilustrația. —

Din frumosul Călindar al poporului mai dăm și astăzi o icoană, care ne arată pe vestitul poet român Alexandri. Eată ce se spune despre el în Călindar:

Anul trecut, în ziua de 22 August v. 1900 s'au implinit 10 ani dela moartea dulcelui și mult regretatului nostru poet, Vasile Alexandri. În aducerea aminte a iubitului poet, s'au aranjat în această zi frumoase sărbări de jale la Mircești (unde se află moșia iubită a poetului), la Iași și în alte părți.

Românii și-au arătat de nou simțământul de recunoștință și mulțumită față de umbra marelui bărbat și poet, al cărui nume și plasmuirii sunt cunoscute în toată lumea românească.

În adevăr, care Român nu cunoaște numele lui Alexandri, autorul cântecului »Gintei latine«, Doinelor și Lăcrămioarelor drăgălașe? Cine n'a cetit frumoasele Legende populare culese de el din popor și Căntecele ostășești în cari poetul, răpit de vitejia soldaților români, arătată la 1877 la Grivița, Plevna și alte locuri, esclamă în deplină mulțumire:

'Mi-am văzut visul cu ochii,
de-acum pot să mor ferice,
Astăzi lumea ne cunoaște:
Român zice, Viteaz zice!

Da, poetul și-a văzut visul cu ochii, a văzut strălucind vitejia românească, și a văzut neatîrnarea României, mărirea și neatîrnarea scumpei lui României, pentru care a luptat și lucrat încă de tinăr și până la moarte...

Alexandri n'a alcătuit numai drăgălașe poesii, cari vor rămâne pururea în inimile și mintea poporului românesc, n'a plasmuit numai piese de teatru, dintre cari multe se joacă și acum la sate și orașe, ci a luat parte însemnată și la viața publică-politică a României. El a fost de mai multe ori ministru și în anii din urmă a fost trimisul (ambasadorul) României la Paris. Dar' lucrarea cea mai cu isbândă a săvîrșit-o el pe acest teren, alături de alți mari fii ai României, pe la anii 60, la unirea Moldovei și Munteniei în România de azi.

Numele lui, slăvit prin plasmuirile neperitoare ale minții și spiritului său, nedeslipit este de glorioasele fapte și întâmplări din istoria mai nouă a României.

Alexandri a avut un suflet mare și nobil, cu iubire nestinsă pentru libertate, patrie și binele omenirii. Îndeosebi s'a interesat el mult de soartea și înaintarea țeranului român, pentru care avea o dragoste nemărginită.

Mormintele marilor nostri dela anul 1848.

De Silvestru Moldovan.

Dionisiu P. Marțianu.

Au fost între fruntașii nostri dela 1848, unii, cari au făcut servicii mari neamului lor după luptele furtunoase, în timpul păcii. Unul din aceștia e *Dionisiu Pop Marțianu*. Născut la 1829 în Ponor, evenimentele dela 1848 l-au aflat tinăr, abia de 19 ani. A fost prefect la *Sebeșul-săsesc*, unul din cei mai tineri dintre prefectii nostri.

În vârtejul evenimentelor dela 1848—9 n'a jucat rol deosebit, dar' a dezvoltat mai târziu o activitate rodnică pe terenul științei. A cultivat studiul *statisticii*, dar' nu în Ardeal, ci la frații din România.

Absolvând la 1857 dreptul în Viena, la insistența ministrului Krețulescu a trecut în România, unde a fost numit director al biroului statistic. Îndată după ocuparea acestui post, a fost delegat de către guvern ca reprezentant al țării la congresul al V-lea internațional de statistică la Berlin.

La acest congres Marțianu a făcut un raport despre lucrările statistice din România. Apoi a scos în tipar mai multe scrieri, cu deosebire de statistică și din economia națională. Lucrarea principală a lui este: *Analele statistice și economice ale României*, București, 1860—65, în 6 vol.

Marțianu a fost un excelent economist și statistician. Prin lucrarea sa a pus basă statisticii române, făcând mari servicii patriei sale adoptive, ear' numelui de ardelean vază și onoare.

Marțianu a murit la 1865 în München, în o călătorie ce o întreprinsese pentru restaurarea sănătății sale zdruncinaie.

În România el s'a bucurat de multe simpatii și a lăsat un nume bun în urmă. Aceasta se vede din tonul ziarelor dela 1865, cari deplâng moartea lui prea timpurie. Între altele *«Trompeta Carpaților»* dela 24 Iunie 1865 zice:

«Mare pagubă pentru statul român, pentru națiunea română, moartea lui Marțianu!»

Osemintele îi zac departe de pământul românesc.

PARTEA ECONOMICĂ.

Cuartirele naturale ale învțătorilor populari.

Dela marginea Câmpiei, Febr. 1901.

Paragraful 1 al art. de lege regnicolar XXXIV. din 1893 prescrie, că stațiunile învățătoresci populare au să fie împreunate, pe lângă un salariu anual de cel puțin 600 coroane cu un *cuartir natural* *corăspunzător* și cu folosința unei *grădini* de cel puțin $\frac{1}{4}$ jugăr cadastral.

Învțătorilor comunali li-să cuvine în sensul art. de lege XXXVIII. din 1868 și XXVIII. din 1876 o locuință de cel puțin 2 odăi padimentate, o bucătărie și o cămară.

Asemenea pot pretinde și învățătorii nostri confesionali, ca comunele noastre bisericesti să se îngrijească de edi-

ficarea sau cumpărarea unei atari case lângă școală, unde învățătorul să aibă locuință sănătoasă și corăspunzătoare stării sale, căci precum este fala unei comune bisericesti, când are o biserică frumoasă, decorată conform spiritului timpului, o casă parochială ca locuință a parochului, un edificiu școlar luminos și spațios, tot așa are să fie mândră, când poate adăposti și pe învățătorul seu într'o casă anume edificată spre scopul acesta. Numai în casuri extreme să recurgă la inchirierea de locuințe sau la asemnări de relut de cuartir, fiindcă numai în cazul acela, când învățătorul seu are cuartir permanent poate și comuna să se bucure de un învățător, care nu-și va schimba postul cu alt loc și va rămâne stabil, ceea-ce și creșterea, instruirea regulată a tineretului recere.

Un învățător cu un cuartir natural stabil își întemeiază mai curând familia și având lângă cuartir și grădina în estensiunea prescrisă de lege, poate să-și întocmească o mică economie, își poate ține animale domestice și prin inteligența și diligența sa poate fi și în cele economice poporului de model. Când apoi nu numai copiii de școală vor pute învăța studiile economice și în praxă, dar' încă și poporul însuși va pute să aibă folos mult în cele economice vâzând pe învățătorul seu harnic, că cunoștințele teoretice câștigate în preparandie cum le aplică în praxă spre folosul tuturor, cum își întemeiază pomologia unde are ocaziune a le arăta celor neștiutori specialitățile cele mai noue de altoit, cum își face stupină, cum își cumpără o vacă de rassa *«Pinzgau»*, cum prăsește galițe de specialități mai bune, și alte multe, cari pe lângă că învățătorul devine în stare materială mai bună, din care poate să-și crească copiii după recerînțele mai moderne, și poporul toate aceste vor fi spre mare folos. Căci și dacă economii mai bătrâni vor fi mai greu aplicați de a-și schimba obiceiurile lor învechite dela strămoși, dar' tineretul având exemplul dela învățătorul lui iubit îl va urma în progresele economice înaintând prin asta în avere și înflorind generațiunea nouă și prin ea se asigură viitorul comunei întregi.

Toate acestea se pot ajunge însă numai în acel cas, când conducătorii pătrunși de binele și prosperarea comunei în bună înțelegere vor edifica pe lângă cuartirul învățătoresc zis și superidificatele necesare, anume: grajd, șopru, cotețe ș. a.

Când vom ajunge timpul dorit, ca comunele noastre bisericesti să rivalizeze între olaltă pentru de a prevedea pe învățătorul lor cu toate cele zise, atunci și ele cu tot adinsul vor pute cere, ba pretinde dela preparandiile noastre, după-ce noi nu avem școale agronomice, ca pe studiul economic atât teoretic cât și practic să se pună mai mare pond, ca un învățător eșind din preparandie să fie în toate ramurile economice într'atâta inițiat, încât să poată fi nu numai elevilor sei, dar' și poporului din comuna sa un povățitor atât teoretic, cât și practic. R.

Cultura cepei.

Ceapa este una dintre pres puținele legumi, pe cari le cultivă în măsură mai mare la câmp și Românii nostri într'o parte a țării. Ea merită însă mai multă atențiune și din cauza, că se poate cultiva aproape în ori-ce fel de pământ, numai să fie sbicit. Mai mult îi place în pământ năsipos, așezat la șes.

La ori-ce cumpărare de sămânță trebuie să fim cu băgare de seamă, la cumpărarea sămânței de ceapă însă cu mai multă ca de obicei, pentru-că sămânța și numai de doi ani devine parte mare neproductivă. De aceea o cumpărăm dela negustori de sămânțe de cei mari, cari ne pot garanta, că nu e mai veche ca de un an. Se înțelege, că cumpărăm sămânță tot de un fel, ca să răsară deodată, să se coacă deodată și să avem pentru comerț unul și același soi.

În comerț e mai căutată ceapa trainică cu coaja fină și miezul alb, singura, care se folosește în fabricile de conserve. Ceapa cu miezul trandafiriu sau roșu nu e bună pentru conserve, pentru-că împreunându-se cu oțet se înegrește, ceea-ce dă conservelor o față neplăcută; ceapa colorată e marfă numai pentru folosul zilnic din casă.

Sămânatul cepei se poate face deja toamna, sau apoi primăvara cât se poate de vreme, pentru-că sămânței de ceapă îi trebuie din cauza coajei tari și pe timp priincios 4—6 săptămâni, până se încolțesc.

Pământul, în care se seamănă ceapă, să fie lucrat cât se poate de bine; trebuie bine măruntit și oblit. Afară de aceea îi trebuie sămânței de ceapă pentru de-a pute răsări un pământ mai bătucit ca sămânței de napi. E deci bine ca înainte de sămânatul cu mașina să tăvălugim locul, ca să fim siguri, că sămânța va răsări tot într'un fel. Sămânatul se face cu mașina, îngropând sămânța până la o adâncime de 5, mult 10 milimetri (1 cm.) Depărtarea dintre șire să fie cam de 20 cm. Cu toate-că sămânța e scumpă, nu trebuie să luăm puțină, și din cauza, că și în cele mai bune împrejurări nu încolțesc mai mult ca 90 la sută, afară de aceea gingașa legumă e amenințată de mulți dușmani. La hectar ($1\frac{3}{4}$ jugăre ardelenesti sau $2\frac{1}{4}$ jugăre ungurești) trebuie cam 20 chlgr. de sămânță. După sămânatul cu mașina grăpăm cu un bou, folosind o grapă ușoară cu dinți cât mai scurți și deși. După grăpat dăm cu un tăvălig ușor.

După sămânat să ne ferim cât se poate de-a prea călca și bătuci preste loc.

La săpat folosim o sapă lată în tăiș de 10 cm. Cel dintăiu săpat să se facă numai atunci, când firele de ceapă se pot vedea bine și se arată ântăiele buruieni. Dacă am săpa mai curând, nu numai că am face un lucru fără de folos, dar' am și strica, fiindcă cotorelul e în cele dintăiu săptămâni după răsărire subțire ca un fir de ață și poate ușor fi tăiat de săpători. La tot cazul pământul trebuie să fie ținut totdeauna liber de buruieni și nebătucit.

Răritul se face, când s'a îngroșat firul atâta, ca să-l putem desface cu două degete ușor de-alungul; nici-când însă să nu se amîne până-când s'a format căpățina. Depărtarea între firele rămase să fie de 8—10 cm. La rărit grija principală să ne fie scoaterea firelor cu rădăcină cu tot, ceea-ce pe vreme uscată putem face cu un ouțit. Firele rupte să nu fie lăsate printre șire, căci se prind eară. După rărit se poate săpa și împrejurul cepelor. Tot așa trebuie săpat și după o ploaie, care ar fi înscorțoșat pământul, ca să ajungă aerul în pământ. Dacă crește căpățina afară din pământ, să nu o acoperim la săpat cu țărina, căci împedeam ceapa în dezvoltarea ei. De multe-ori se împreună două cepe; în cazul acesta nu săpăm, ci plivim cu mâna. Ceapa e coaptă, când foile s'au uscat de tot. Dacă ar prea întârzia coacerea, sau trecem cu un tăvălig ușor peste loc, sau punem să-l calce câțiva oameni, cari și-au legat bucăți de scânduri sub talpă. Dacă cu tot tăvălugitul ori călcatul, tot ar mai rămâne ici-colea câte una necoaptă, ceea-ce se întâmplă la cele cu foile groase, atunci le scoatem deosebi și le folosim curând, căci nu se pot păstra.

La recolta cepelor trebuie să virim sapa cu grije sub ele, ca să nu le vătămăm de loc, căci cele vătimate nu se pot păstra.

Dacă trebuie să ținem cepele mai mult timp într'un loc închis, le lăsăm să stee desgropate câteva zile, ca să poată fi așezate la locul destinat într'o stare cât se poate de sbicită. După-ce s'au urcat bine, le adunăm frumos (nu aruncându-le!) și le tăiem foile lăsându-le numai de vre-o 7—8 cm. Și la băgatul lor în saci, precum și la cărat trebuie să avem grijă, ca să nu se vătămă căpăținele, căci altmintrelea sunt supuse foarte tare stricării. Aduse în stare bună la locul de păstrare, le așezăm în pături până la o grosime de vre-o 15 cm., numai cât trebuie ferite de ger acoperindu-le cu paie.

După recoltarea cepei putem să-mena în locul acela grâu sau săcară.

Tusa la cai.

De multe-ori tușesc caii, fără-ca noi să dăm lucrului o prea mare atențiune. E adevărat, că nu ori-ce tusă e primejdioasă, dar' ca să prevenim vr'un rău mai mare, trebuie să cercetăm la ori-ce ivire a ei, care e cauza.

O tusă momentană poate fi pricinuită prin nutreț sau apă ajunsă în răsufătoare. Tusa aceasta ține însă numai până-când s'a dat obiectul afară, ceea-ce se întâmplă de regulă curând, dacă nu îngreunăm lucrul prin o apăsare din afară. O altă pricină a tusei e nutreț prăvuit. Când mănâncă un cal cu poftă bună și răsufă adânc, ceea-ce de obicei se întâmplă, trage în plumâni deodată cu aerul și pravul cel fin de pe fân, care iritând pelița lor trebuie să producă tusă. Prolungindu-se starea aceasta, poate să aibă urmări rele. Tusă capătă caii și când sunt nutriți cu prea mult fân.

Tușind un cal numai ușor, fără să aibă scurgeri pe nări, putem nădăjdui, că tusa va înceta fără de-a folosi alte mijloace, decât îndepărtarea cauzei, ce au produs-o.

La adăpat sunt mulți cu prea puțină băgare de seamă la temperatura apei, și chiar apa cea prea rece pricinuește mai multă și mai rea tusă. E adevărat, că multe isvoare dau o apă nu prea rece, aceasta însă se răcește iarna curând în troaca dela fântână, așa că e prea rece pentru adăpat. Când apa mai e pe lângă acestea și aspră, urmările sunt și mai rele.

Un grajd prea cald e tot așa de primejdios, ca și unul prea rece, pentru-că eșind calul din căldură prea mare în aerul cel rece de afară capătă nu numai tusă ușoară, dar' chiar și boale de plumâni.

Un păcat față de vitele lui săvârșește acela, care intrând undeva — de regulă în cărcimă — își lasă caii în frig, fără să-i acopere cu ceva. Dacă-i scapă caii la un astfel de prilej numai cu o tusă ușoară, poate mulțumii lui D-zeu.

Până acum am vorbit de tusă, ale cărei cauze le putem preveni. Când il apucă însă pe cal la drum dintr'odată o schimbare a temperaturii, nu putem

opri boala. Îndulcirea dintr'odată a vremii produce mai curând tusă decât frigul. Câtă vreme bate crivățul, tusa nu se arată bine, dar' îndată-ce s'a muiat timpul schimbându-se și direcția vântului, boala izbucnește cu putere. Tusa aceasta e însoțită de regulă de un catar, fie de nas, fie de gât sau plumâni. Fiindcă e greu a deosebi aceasta, trebuie chemat cât mai îngrabă medicul veterinar. Până să vină el, să ne ferim de a-i da apă rece de beut; în iesle îi punem odată sau de două-ori pe zi țărțițe calde. Mierea încă e un mijloc minunat contra tusei. După-cum tușește mai mult sau mai puțin, îi dăm odată sau de două-trei-ori pe zi, o jumătate de cias înainte de nutreț, câte o lingură plină.

Cu o tusă mai mică nu-i strică calului înhămatul, numai să fie mînat la pas, ca să nu se inferbente. În grajd îl acoperim cu o pătură.

Dacă li-se scurge nasul, trebuie să dăm calului apă dintr'un vas deosebit, ca să nu se molipsească și ceialalți. Ieslea încă trebuie ținută cât mai curată.

Societatea de cumpătare din Babța (Sălagiu).

— Raport. —

Societatea de cumpătare din comuna Babța, în 27 Ianuarie 1901 n. a ținut a VIII-a adunare generală, la care a participat majoritatea membrilor. Afară de membrii societății avurăm și un oaspe, pe dl Ioan Ember, jurist de cursul I. în Cluj.

Adunarea a fost una dintre cele mai însuflețite. După deschiderea ședinței prin președinte și după cetirea raportului comitetului »Societății de cumpătare« despre activitatea sa din anul 1900 de inv. în pensiune și notarul societății dl Gavriil Aluășiu, a urmat pe baza § lui 9 din statute alegerea oficialilor și membrilor comitetului prin aclamațiune, alegându-se de oficiali: de președinte O. D. Petru Pop, preot local; de vicepreședinți Gligor Bălaș și Ioan Pop Gl.; de notari d-nii Gavriil Aluășiu, învățător în pensiune și Iuliu Murășan, învățător local; de cassar Teodor Pop

Un viteaz uitat.

— Amintiri din războiul dela 1877. —

După o bombardare puternică de artilerie, câteva regimente de grenadieri verzi, aveau misiunea să iee cu asalt reduta.

Când s'a dat ordinul de atac, înflăcărarea era la culme. Rușii îmbătați și de beutură și de dorul de a se măsura cu păgânul, au pornit cu baionetele înainte, cu strigătul de ura!... prelungit, de credeai să răstoarne lumea.

S'au apropiat de redută, mai au câțiva pași să ajungă la șanțuri, când sunt împinși cu salve neinterupte de puști. — Rîndurile s'au rărit și din mijlocul învălmășelii, nu se aud acum decât țipete sfâșietoare de durere, înmărmurind pe cei scăpați de gloanțele dușmane.

— Stringeți rîndurile, — strigă comandantul.

Ca niște uriașe sloiuri, batalioanele din urmă se mișcă, un nou zid de oameni ia locul celor căzuți și pornind dau al doilea asalt, însă fără de folos. — La a treia încercare, ostașii nu mai strigă ura! ci făcându-și cruce desnădăjduți, cu frunțile plecate, se rugau tremurând, »boji-țară!... boji-țară!... mergând în bobote...»

După o vâlcea, cu puștile la picior așteptau alte batalioane, gata pentru măcel.

Pe deasupra șepcilor muscălești, se vedeau căciulile regimentului XIII. de dorobanți.

Mândri, conștiențioși de chemarea lor, cu privirile ațintite înspre redută, cu mintea întregă, urmăreau mișcările din ambele părți și... par'că-i străbăteau fiorii până în creștet, li-se strîngea inima când vedeau mereu căzând luptătorii, peste a căror trupuri încă vii, treceau rîndurile de bătaie, fără a se opri, fără a le lua în seamă...

Cu toată înverșunarea atacurilor, cari scăzuseră binișor numărul Turcilor, dușmanii se țineau încă temeinic. Aperați de pretutindeni, ascunși prin șanțuri, după zidurile de pământ, loviau mereu în carne vie.

De departe împăratul cu întreg statul seu major, privia prin ochian, și părea trist și abătut de această luptă eroică, însă fără de folos. Deodată Alexandru al II-lea întorcându-se către șef, îi rosti ceva la ureche. Într'o clipă un călăreț se și porni în goana calului înspre partea unde așteptau rezervele proaspete, cu regimentul XIII. de Iași, care atât de strălucit își căpătase deja botezul de sânge.

— Ce este? — întrebă colonelul.

Călărețul oprindu-se înainte-i îi întinse o fițuică de hârtie și fără a rosti un cuvânt, salutând militărește, a pornit înspre batalioanele muscălești.

Colonelul cetii cu multă băgare de seamă ordinul, chibzui în pripă starea

Gh., ear' de controlor Alexă Blidar. De membri în comitet: Stefan Blidar, Gavrilă Șimonca, Teodor Feidi, Ioan Buda H., Alexă Crișan și Vasile Blidar.

În această adunare, după-ce s'a cetit cuprinsul statutelor, s'au înscris de membri noi: Teodor Onușan, Costante Crișan, Ioan Blidar al Onului și Ioan Vida T., bărbați tineri și știutori de carte.

În ședința acestei adunări ridică cuvântul 2 datorași cu bani în fondul societății, că nu li-se fac contracte gratis după promisiunea și hotărîrea luată la începutul societății; adunarea generală de nou hotărăște, că notarul societății e îndatorat a le umplè contractele, având datorașii a plăti numai prețul tipăriturii.

După-ce alege de membri verificatori ai protocolului pe Costante Crișan și Teodor Onușan, președintele prin o vorbire frumoasă mulțumește adunării de buna ordine și paciență, îndemnându-i a premerge cu exemplu bun nu numai în comună, ci ori-unde vor fi.

Mă țin fericit, că am putut lua și eu parte la o adunare țărăneasă a »Societății de cumpătare« ce e unică în felul seu. Atâta ordine și paciență ca la adunarea din comuna Babța n'am mai văzut. Cum am observat, sufletul acestei societăți vrednice e întemeietorul ei — învățătorul în pensiune dl Gavriil Aluașiu și zelosul preot local O. D. Petru Pop. Deo bunul D-zeu, ca reuniuni de aceste să se întemeieze pe tot locul între Românii noștri!

Conducătorilor poporului nostru strig: energie și voință în înființarea de »Societăți de cumpătare«, dacă voiți mântuirea neamului nostru de cătușile vișului beției și sărăciei. Oaspele.

Programul de lucru

al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului« pro 1901, stabilit în ședința comitetului central, ținută la 31 Ianuarie n. 1901.

În scopul studiării și cunoașterii referințelor economice ale agricultorilor, în cursul anului 1901 se vor ține întru-

niri agricole în comunele: Brad, Vale, Turnișor, Cichindeal, Loman, Nucet, Mag. Rêhău, Dobârca și Rusciori.

Esposiția de vite de prăsilă, împreună cu distribuira de premii în bani se va ține în comuna Ilimbav.

Cursul de altoit pomi se va ține în Săsciori.

Cu câte un altoi măr pătul va fi dăruit fiecare membru al Reuniunii cu locuința în *Apoldul-inferior*.

În decursul primăverii se vor distribui între membri în mod gratuit *semințe de trifoiu, napi de nutref, cânepă italiană* etc. Totodată comitetul *mijlocește pentru ori-și-cine 'i-se va adresa*, procurarea de sămințe bune și ieftine.

Cu scop de-a da culturii *albinelor* o estindere cât mai mare, comitetul va distribui între membrii, cari se îndeletnicesc cu stupăritul, coșnițe și alte unelte ținețoare de stupărit.

Cu scop de a lucra la răspândirea culturii *galișelor* de soiu, membrii vor primi în mod gratuit ouă, găini etc., de soiul Playmoth-Rocks și eventual și alte soiuri de galițe.

Mașina de sămănat și alte eventuale unelte economice se vor pune spre folosire la dispoziția membrilor.

Între membrii din *Boița* și eventual din *Cornățel* se va sorta o vițea de rassa »Pinzgau« și eventual alt soi de animale.

Cu scop de-a augmenta colecțiunea menită pentru *museul industriei de casă*, se va face un apel către femeile fruntașe din comune, cum și către preoțimea și învățătorii noștri.

Cuptorul de uscat poame sistem Cazenille, zidit în *Seliște*, sau se va esarênda, sau se va pune în lucrare de-a dreptul prin comitet.

Direcțiunile »*Tovărășțiilor agricole*« și ale »*Însoțirilor de credit sistem Raiffeisen*« se vor recerca a face comitetului Reuniunii raport amănunțit despre activitatea din 1900; în același timp comitetul va insista pentru înființarea de asemenea așezăminte folositoare și potrivite trebuințelor economilor.

Membrii împărtașiți anii trecuți cu sămințe de tot soiul, cu pădureți, ouă,

galițe etc., se vor recerca a face comitetului raport despre rezultatele obținute.

Membrii vor primi la cerere *pădureți de meri, peri, pruni, gutui, cireși* etc. În acest scop comitetul se adresează în minister cu rugarea a ne împărtași și în a. o cu pădureți.

În legătură comitetul va procura *altoi de meri bulzești* (Zarand, com. Hunedoarei), pe cari îi va împărți între membri.

Institutul de credit și economii »*Albina*« va fi rugat să voteze un ajutor bănesc pentru Reuniune.

Reuniunea abonează pro 1901 foile »*Revista economică*«, »*Bunul Econom*«, »*Erdélyi Gazda*« și »*Landwirtschaftliche Blätter*«.

Adunarea generală pro 1900 se va ține în comuna *Aciliu*.

SEATURI.

Grijă la rane mici. O rană sângerândă nu trebuie nici-când legată cu o cârpă colorată, căci ușor se pot întâmpla înveninări de sânge, cum dovedește și cazul următor: Un ferar se rănise prin o săpă. Curgându-i sânge, își legă rana cu cârpa lui cea roșie și lucră mai departe. După câțva timp trebui să se lase de lucru și să se pună în pat, căci nu mai putea de dureri în mână. Medicul chemat constată înveninarea sângelui. Înzădar 'i-au tăiat mâna, căci bietul om muri. La rane mai mici ajunge ținerea lor pentru puțin timp în apă rece și legarea cu o cârpă cât se poate mai curată de în.

O bună cursă pentru șoareci. Umplem o oală mai mare cu apă, o legăm la gură cu hârtie umedă de pergament, în care facem, după-ce s'a sbiecit, două creștături în formă de cruce. Pe capetele ascuțite ale creștăturilor punem puțin zahăr sau gris. Care șoarece ajunge acolo, cade în oală, de unde nu mai poate scăpa.

luptătorilor, situația redutei, își răsuci mustașa privindu-și voinicii, apoi cu o voce aspră rosti căpitanilor.

— Care din voi are dorul să se măsore astăzi vitejește alături cu Muscalii?

Se înțelege dela sine că toți ca niște fanatici au răspuns într'un graiu:

— Nu așteptăm decât aceasta!...

— Mai domol, — surise colonelul. Nu-i nevoie de toți, ci de o singură companie, hotărîtă.

Același răspuns eșia acum din mii de piepturi, când eată că din front înaintează căpitanul C., om bine legat, ars la față și cel mai în vîrstă dintre căpitani, salută pe colonel zicînd:

— Cer această cinste pentru mine și pentru flăcăii mei.

— De ce? — întrebă colonelul.

— Ântăiu, pentru-că sînt cel mai bătrîn și al doilea, pentru-că știu muscălește.

— Știi și comanda?

— Da.

— Pleacă.

Un lung semn de comandă:

— Ascultați: Regiment, batalionul al II-lea; compania IV-a înainte... marș!...

Sunetele de corn și de bătaie sgu-due aerul, regimentul presentă armele, steagul ferfenițit li-se pleacă înainte, pe când preotul le dă binecuvîntarea. Voinicii închinându-se, pornesc hotărîți înainte cu »Doamne-ajută« avînd în fruntez lor pe căpitanul C. Acum sînt departe!...

Colonelul, cu întreg regimentul se pun în mișcare în altă direcție.

Șeful statului-major hotărîse a lua prin surprindere reduta pe la spate, de oare-ce inimizii erau adunați la capătul celalalt, unde se dădea asaltul din partea grenadirilor verzi.

Dușmanii nici nu puteau să vadă restul batalioanelor, cari așteptau, ascunse într-o-câtva după dâmb.

Ordinul se execută în grabă și în curînd o a doua luptă porni în partea opusă. Însă, care nu le fu surprinderea Muscalilor, când se văzură improșcați din toate părțile și de tunuri și de gloanțe! Spaimă morții sguduî rîndurile luptătorilor, frica se molipsește, îi cuprinde cu ințeala fulgerului, șefii rămași o iau la fugă și după ei masse întregi de ostași; nu mai era o oaste, ci o trupă risipită, fără de păstor.

Căpitanul C... pătrunde mereu înainte, îndemnându-și copiii, fără să-i treacă prin gînd că ar pute fi părăsit de tovarăși în mijlocul încăierării. Sergentul Nicolae Curălaru din Onțeni îi atrase luarea aminte.

— Să trăești domnule căpitan, Muscalii ne lasă.

— Ce spui mă!...

— Ne lasă zău!... au întors spatelz

— Și comandanții?...

— Sînt în frunte?...

Nutrirea mănzului, care nu poate suge la iapă. Se întâmplă une-ori, de mănzul nu poate suge la iapă. În cazul acesta, foarte neplăcut de altminterlea, ne ajutam în chipul următor: Mănzului îi dăm lapte calduț de vacă ori de capră, în care cam a treia parte punem apă și puțin zahăr. Zilnic îi ajung 4-6 litri, dați în porțiuni mici. La început ne putem folosi de un biberon (o sticlă cu maț) în curând însă se învață să-l bea singur dintr'un ciubăraș. Îndată-ce începe să mănânce câte ceva, îi dăm pe lângă lapte și urluială de ovės, lături de făină și fân bun. Lapte îi dăm, tot în acea cățătime, timp de 5-6 luni.

Mlădițe de altoit. Cel mai bun timp pentru tăiatul mlădițelor e în lunile Decembrie-Februarie. Mlădițele se nu sibă mēduva roșie nici coaja negrie și să fie luate din pomi sănătoși. Cele mai bune mlădițe le aflăm pe virful în partea de cătră mează-zi. Până să le folosim, le ținem în pivniță în nēsip. Locul, care a stat în pământ, îl tăiem, când vrem să le folosim.

Mierea ca medicină pentru dinți. Mulți afirmă, cumcă mierea cauzează durere de dinți, ba unii zic, că prin consumarea mierei se și strică dinții, prin urmare se află foarte mulți chiar între cultivătorii albinelor, cari nu gustă niciodată produsul albinelor, adecă mierea. Foarte mult greșesc toți aceia, cari cugetă astfel, căci când simțim, că încep durerea măselelor și luăm în gură o linguriță de miere topită în apă fierbinte și o lăsăm să se așeze, îndată se oprește durerea. Este adevărat, că apa asta mestecată cu miere, încheie dinții, și la început pe timp scurt se mărește durerea, din ghindula salivală (de scuipat) ese multă apă, dară durerea se micșorează după fiecare galgalisare a gurii cu mierea topită, eară în vre-o câteva minute durerea înceată cu totul. Efectul acesta se poate explica ușor. Acei oameni, cari rod mult, au arare-ori durere de dinți; la aceia însă, cari consumă multă supă sau cafea, ghindula salivală n'are mare funcțiune, în urma căreia se adună prea multă apă în gingei și cauzează reumă, bube fistuloase

și alte umflături; mierea din contră așită ghindula, spre a lăsa cât mai multă scuipare și așa curăță gura. Pe lângă asta curăță mierea și sângele, prin ce se încunjură durerea dinților.

Cumcă mijlocul acesta simplu și plăcut nu previne numai boala, ci o și vindecă, aflăm în însușirea antiseptică (neputrisitoare) a mierei.

Aceia, cari vor proba cele zise, se vor convinge, că mierea, pe lângă cele multe folositoare însușiri, are puterea de a vindeca și durerea dinților și a gingeiilor. **Reghiannul.**

Stîrpirea mușchiului. Locurile acoperite cu mușchiu le presărăm toamna sau iarna cu cenușă, care împedecă creșterea lui.

Curățirea vaselor de tinichea (blech). Facem o leșie tare cu cenușă și una sau două cepe, spălăm vasele cu leșia aceasta și săpun de curățit și le clătim apoi cu apă curată.

Curățirea dantelelor gălbui. Dantela se pune pe câteva minute în petrol benzîn, apoi se stoarce. După aceea se înmoaie puțin în apă zaharită puțin. Pe urmă se calcă, pe dos, între două cărpe curate.

Știri economice.

Societăți economice. De câțva timp în județul Mehedinți (România) e o laudabilă întrecere între comunele rurale de a-și ave fiecare societatea sa economică. De curând s'au pus bazele unei societăți economice în comuna Vênju-mare, care va purta numele de Unirea țeranilor din comuna Vênju-mare.

Bani vechi de 2 fl. și de 25 cr., conform unui ordin al ministrului de finanțe, publicat în foaia oficială, mai au valoare numai vânduți cu chilogramul după greutatea lor brută. Monetăria din Cremniț schimbă un chlgr. de monede de 2 fl. cu 120 cor., ear' un chlgr. de monede de 25 cr. cu 70 coroane. Cumpărarea se mijlocește prin cassa statului.

În favorul economiei de vite. O deputațiune compusă din proprietari unguri din Transilvania s'a prezentat la ministrul de agricultură rugându-l să iee mēsuri pentru înaintarea culturii vitelor cornute din Transilvania. Ministrul a făgăduit concursul seu.

Esportul nostru de făină. În 1900 s'au esportat 119.290 tone de făină prin portul Fiume, 26.800 prin Triest și 15.000 în Germania.

Libele de mărci postale. Pe la mijlocul lunii curente se vor pune în vânzare cărțile de câte 4 foi, cari conțin mărci postale, cu totul 24. Scopul acestor libele este, ca oamenii să-și poată păstra timp mai îndelungat mărcile curate și întregi. Învălitoarea libelilor cu mărci de 10 bani este roșie, a celor cu mărci de 25 bani este albuie (chamois), a celor cu mărci de 35 bani e verde ca iarba.

Calea ferată Reșița-Anina o să se facă în curând, căci societatea austro-ungară de căi ferate s'a pronunțat pentru ea.

Prescrierea în comeroiul cu mărfuri se întâmplă la șese luni după primirea mărfii. Sub nr. 267/900 a hotărit Curia, că, dacă între cei doi contractanți s'a încheiat o altă învoială, aceasta are valoare.

Importul și esportul Austro Ungariei după țeri. Din întreg importul anului 1900 în cantitate de 105.2 milioane de măji metrice se vin pe Germania 78.5, Britania 3.2, Franca 0.3, Italia 4.9, Rusia 2.6, Helveția 0.3, România 3.1, Sērbia 1.7 și pe celelalte state 10.6 milioane. Din esportul nostru de 175.1 milioane măji metrice primește Germania 136.1, Britania 4.6, Franca 2.7, Italia 9.5, Rusia 6.6, Helveția 2.8, România 3.0, și Sērbia 1.1 milioane.

— Ai dreptate... îi ved... Gornist!
— răcnî căpitanul — sună încetarea focurilor și zi stângă 'mprejur!...

Ca o trāmbă de pānză se întoarce compania.

— Pe ei copfi, dacă-i vorba să pierim ca niște căni, să piară și ei!...

Dorobanții nu goniau, ci se părea că sboară ca șoimii spintecând aerul plin de fum, cu penele dela căciuli. — Eată-i lângă fugari; căpitanul dă comanda în mușcălește, sărind înaintea trupelor înspăimântate. Rușii crezēndu-se comandați de un șef al lor, se opresc în loc, āntăful, al doilea, toate batalioanele, cuprinse de buimăceală, ascultă orbește, și de frică se reîntorc ear' la luptă.

În fruntea lor pornește căpitanul, care îmbătut de fumul acru și de strigătul de rēsboiu, nu mai era om pāmēntean, ci se părea o întrupare din povești.

În acest timp, Turcii vēzēnd destrăbălarea, groaza și fuga neașteptată, pā-

rāsiră în pripă pozițiunile întărite și se luară pe urma dușmanilor, siguri să-i măcelărească de istov!...

— La baionete! — răcnește căpitanul.

Vai Doamne ce măcel!.. ce măcel! Românul lāsāt în voe, își face loc și cu spanga și cu stratu, sbor creerii, gālgāe sângele din trupul rāniților, ostașii se îngrāmădesc, se strivesc, întră unii în alții, pāmēntul se acopere de leșuri!... Un ura!... puternic isbucnește din piepturile Muscalilor și dorobanților... eată-i ajunși la șanțuri... sus pe redută.

— În lāuntru băieți!

Ca o vijelie trec sumedenie, de ostași înspăimēntător de furioși nimicind totul, fără de cruțare.

Căpitanul e greu rānit. În șanț, un Arap ce își da sufletul, i-a spircuit cu o cange pulpa piciorului. În redută vrēnd să răpească un steag verde, apērătorul i-a rețezat trei degete dela mână

dreaptă, cu toate acestea, după ce sergentul Niculae l'a legat repede, căpitanul cu spada în mână stângă, turbat, comandă mai departe, at când dușmanii din partea opusă. Luați între două focuri, lupta a fost scurtă și crāncenă.

(Va urma).

GLUME.

La o paradă militară.

Căpitanul: Sergent! îngrijește ca desmățatul acela de voluntar colo să fie pedepsit la trei zile arest, cu pāne și apă, — pentru cutezanța, de-a veni așa desordinat la paradă.

Sergentul: Trăiți dom'le căpitan, — dar' omul acela fi vegetarian și pedeapsa asta pentru el nu-i pedeapsă.

Căpitanul: Foarte bine, atunci să-l închizi pe trei zile, cu beefsteak, frigurie și pulpă de miel, — marș!...

CRONICĂ.

Donațiune. Dl. Moise Oprisiu, comerciant, a depus 200 coroane cu libelul nr. 269 dela casa de păstrare din Mercurea în favorul bisericii gr.-or. din Armeni. Fapta aceasta, care va servi de pildă celor-ce se interesează de acea biserică, n'are lipsă de laudă.

Petreckeri. Meseriașii români din Turda invită la petrecerea împreună cu teatru («Lea» pentru soacra) ce vor aranja Sâmbătă, în 23 Februarie n. a. c. în sala hotelului central. Inceputul la 7 ore seara. Prețul de intrare de persoană 1 cor. 60 bani, de familie 3 cor. Venitul curat e destinat pentru ajutarea învățăcelilor de meserie lipsiți de mijloace. Ofertele marinimoase sânt a se adresa dlui Dr. Eugeniu Pațeanu, avocat.

— Reuniunea meseriașilor și comercianților din Sebeș și jur va ține în legătură cu adunarea ei generală Sâmbătă, în 10/23 Februarie 1901, la orele 7^{1/2} seara, în sala cea mare dela hotelul «La leul de aur» din Sebeșul-săsesc o serată literară compusă din cântări și declamări. Intrarea liberă. Ofertele marinimoase în favorul Reuniunii se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

— În Secaș s'a dat la inceputul anului acesta o petrecere, cu care ocaziune tinerimea instruită de harnicul învățător tinăr, dl. Mihail Măgurean, s'a produs cu cântări, declamări și o piesă teatrală «Noaptea de S. Gheorghe», câștigând aplauzele publicului. Au secerat multe aplauze d-șoara Iuliana Roșca, doamnele Elena Pascu, Magdalina Manciu și domni A. Pascu, Fabiu Stun, I. Toma și T. Bunea.

— Reuniunea rom. de cântări și musică din Reșița-montană invită la concertul ce-l va aranja Sâmbătă, la 23 Februarie n., în sala hotelului «Klemens». Inceputul la 8 ore seara. Musica: Druga. Prețul de intrare de persoană: în șirele prime, dela I.—III. 2 cor.; dela VI.—VII. 1 cor.; 60 bani; dela VIII. până la XIII. 1 cor. 20 bani; loc de stat 1 cor. Bilete de intrare se pot căpăta în tot timpul, pentru șirele I.—VI. în librăria dlui A. Weiss; ear' pentru celelalte la dl. Iosif Barbu, precum și seara la casa. Oferte și suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Programa: 1. «Junimea parisiiană», cor mixt, de * — 2. «Cine, cine...», cor mixt, de Musicescu. — 3. «Răsunet dela Crișana», cor mixt cu soli, de Vidu. 4. «Trecui valea» și «Varia», cor mixt, de Mureșan-Vidu. — 5. «Din șezătoare», cor mixt cu soli, de Vidu. — 6. «Răsunetul Ardealului», cor mixt cu soli, de Vidu. — 7. «Stefan și Dunărea», baladă de V. Alexandri, cor mixt cu soli și acompaniament de orchestru. După concert dans. În pauză se va juca «Călușerul».

Mulțumită publică. Subscrisa locuitoare din Rediu, prin aceasta aduce cea mai ferbinte mulțumită Spectab. Domn Dr. Ioan Rațiu, avocat în Sibiiu pentru marinimositatea ce și-a manifestat-o, ajutându-mă cu suma de 3 cor. Voiu ruga pe bunul Dumnezeu neîncetat, ca să-și verse darul seu peste marinimosul și îndurătorul domn. Ana Coroiu.

Bani falsi. La poliția din Timișoara sânt multe plângeri pentru piese de 20 bani falsi. Poliția cercetează cu rîvnă după criminali, cari păgubesc mai cu seamă pe oamenii săraci.

Ingropați în zăpadă. O mare nenorocire s'a întâmplat în Poiana-Cobilei, din Marmăția. Șapte Români izeni erau aplicați acolo, tăind lemne pentru fabrica chemică. Fiind zăpada prea mare așa încât neputând lucra, au voit să se reîntoarcă spre depou. Inaintând pe o vale strimțată în jos, deodată s'a pornit deasupra lor o lavină de zăpadă îngropându-i pe toți șapte. Cu mare greutate, după o luptă de 26 ore, unul dintre cei șapte muncitori, cari erau toți frați, a putut să scape și mergând la depou, a dus știrea despre nenorocire. Imediat au pornit vre-o 50 muncitori, primarul și 2 gendarmi, spre scăparea celor îngropați de zăpadă. După o muncă de 4 zile, în sfîrșit le-a succedat să scoată pe toți cei 6 nenorociți, dintre cari însă numai unul mai era în viață, ceilalți 5 au fost morți. A trebuit să fie cel scăpat de un organism puternic, ca 50 ore să poată rezista morții sub o zăpadă de 4 metri. Casul a produs mare senzație în toate părțile. Văduve și mici copilași deplâng moartea nenorociților, îngropați de zăpadă.

Schimbaria religiei. Ministrul de culte și instrucție publică a hotărît, că nici o trecere la altă religie nu e valabilă, dacă ea s'a anunțat numai la preot, care se ține de legea, la care vrei să treci. Ca să fie valabilă trecerea, trebuie să înștiințezi de două ori pe preotul, de care te-ai ținut până atunci.

Cine știe, unde se află George Brodan, născut în Călgau, la anul 1837, fost servitor în anul 1880 în Clec, se scrie dlui Pavel Gruescu din Clec, și va face o faptă bună.

Pecate Varvara Băbescu, o fată de 17 ani care slujia în Timișoara, a căzut jertfă dragostei, ce o împreună cu un artilerist. Ca să scape, după cum credea ea, de rușine, a beut leșie. Cei dimprejur au observat lucrul și au dus-o la spital, unde acum a scăpat de primejdia leșiei, dar' de cealaltă nu.

Vicenotarii și voluntariatul. Ministrul de război a hotărît, că toți vicenotarii comunali, cari sânt aleși pe viață de comună, dar' nu numai de notarii comunali, au dreptul de voluntari, dacă întrunesc și celelalte condițiuni cerute de legea de recrutare.

Sormanul! Iosif Haver a fost gazdă bună, dar' era schiop. A cerat de multe ori să și găsească și el o tovarășă pentru viață, dar' nu l-a succedat. În sfîrșit a găsit o fată, care l-a însoțit până la matriculant. Acolo s'a socotit însă și l-a părăsit. Desnădăjduit, s'a împușcat.

Cănela și ucigașul. În comuna Bercani din România a fost aflat deunăzi un biet de Turc omorît. Bănuiala căzută asupra unui Bulgar, care însă tăgăduia cu toată puterea fapta. La două zile după înmormântarea Turcului veniră niște țărani la judecătorul T. Florescu și-i spusera, că cănela celui ucis nu se mai mișcă de pe mormântul stăpânului seu, unde urlă mereu. Judecătorului îi dete atunci un gând prin cap. El porunci adecă primarului, ca pe ziua următoare să scoată pe toți locuitorii satului la mormânt. El încă se duse acolo și dispuse, ca toți să treacă pe lângă cănelă. Era aproape pe gata defilarea, când cănela se repezi asupra unuia, pe care-l trânti jos. «Tu ești ucigașul!» strigă cu voce puternică judecătorul, și acela mărturisî, că într'adevăr el l-a omorît pe Turc, ca să-l jefuiască de banii, ce credea că-i are.

Dl. Constantin Dimian a fost ales Duminecă, 28 Ian. v. preot în Sibiiu, parochia Suburbiul-inf. (Poarta-Turaului).

† **Ved. Iuliana Brediceanu**, mama dlui Coriolan Brediceanu, a răposat în frumoasa vîrstă de 78 ani. Răposata, o venerabilă matronă a Lugojului, a fost un model de femeie, care într'un mod vrednic și-a îndeplinit misiunea sa atât ca Româncă, cât și ca zeloasă fiică a bisericii sale, și mai presus de toate ca mamă. În mormântarea a fost Sâmbătă.

Necrolog. Cu inimă jălnică aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că mult iubitul nostru soț, tată, moș, socru, *Isaia Moldovan*, a încetat din viață în al 80-lea an al vieții și al 51-lea al fericitei căsătorii. Rămășițele pămîntești s'au așezat spre eterna odihnă Duminecă, în 10 Februarie, la 2 ore după amiază, în cimiterul gr.-cat. din Deva. Maria Moldovan, soție; Ana și Geni, nepoate; Valeria Moldovan n. Man, Valeria Moldovan n. Moldovan, Alexandru Schuster, nurori și ginere; Dr. Cornel Moldovan, Vilma Schuster, Iustinian Moldovan, fii și fiică.

Stipendii pentru meseriași. Consistorul metropolitan din Blaj a scris concurs la 1 ajutor de 120 cor. din fundațiunea Vancea «Cassa archidieceșană», destinat unui sodal, care se face măiestru, spre a-și procura recușitele de lipsă. — 1 ajutor de 80 cor. pentru un învățcel, care terminază cursul de elev și devine sodal, spre acoperirea șeselor ce întimpină; și în urmă la 3 ajutoare de câte 40 cor. și 1 de 13 cor. 33 bani, destinate toate pentru învățcelii de meserii ori măiestri. — Concurenții vor trebui să dovedească că sânt gr.-cat. și fii ai archidieceșei, și cu atestat dela parochul locului, că iau parte la catechisare. Concursurile sânt a se trimite consistorului din Blaj până la 20 Martie.

Americani binefăcători. În anul 1900 au dăruit oameni binefăcători din Statele-Unite 265 milioane de coroane pe seama bisericilor, școalelor, bibliotecilor și asilelor de binefacere.

Post vacant de medic. Dela pretura din Ciocova (comit. Timiș) e scris concurs la postul de medic în cercul Șipet, căruia aparțin comunele Folia și Șipet. Dotațiune anuală 1440 cor. salar. 200 cor. relut de cartir și taxele statutare dela cercetarea bolnavilor și inspectarea căsăpiilor. Termin de concurs 20 Februarie st. n. Ambele comune sânt curat românești, din care cauză ar fi de dorit ca postul acesta să fie ocupat de un Român.

Pentru-ce se sinucid oamenii? Un renumit profesor german, Dr. Heller, a ajuns la conclusia curioasă, că sinuciderea este o moarte naturală. Dr. Heller susține, că o mare parte a sinucigașilor sânt alcoolisți, ear' alcoolisții de regulă sânt loviți de apoplexie, ceea ce nu e altceva, decât efectul alcoolului în inimă. Dacă însă acest efect al alcoolului — rezonază profesorul Heller — din întâmplare nu se declară în inimă, ci în creier, atunci nu se produce apoplexie, ci sinucidere. Toată deosebirea deci consistă într'aceea, că până-când într'un cas efectul alcoolului produce abnormități în funcțiunea inimii, în cazul celalalt exercitează influență de disordine asupra creierului, prin urmare și asupra gândirii. Teoria sa și-a întemeiat-o profesorul german pe studii făcute asupra cadavrelor dela 300 de sinucigași. Toate ar fi bune. Vorba e însă, pentru ce-și iau viața și de acei oameni, cari nu sânt alcoolisți?

Avis. Inmulțindu-se foarte numărul abonenților noi, aducem din nou la cunoștința iubitorilor noștri cetitori, că din numerii 1—4 ai »Foi« nu mai sînt esemplare.

Cei-ce au comandat Călindare le vor primi peste o săptămână, căci vînzîndu-se toate, am trebuit să tipărim din nou altele.

Librărie (boltă de cărți) nu mai avem, deci comande de cărți nici nu putem îndeplini.

SCOALE DE STAT ÎN 1900.

După o dare de seamă a ministrului de culte, în anul 1900 s'au înființat 178 școli de stat în 148 de comune. Dintre acestea 48 s'au curat ungurești, 102 mixte sau locuite numai de naționalități.

Din școlile statificate 16 au fost comunale și 10 confesionale. — În comitatul Bereg pentru maghiarizarea Rutenilor funcționează acum 77 școli de stat. — În Torontal sînt 84, în Timiș 64 de școli de stat, toate în comune de ale naționalităților. — În comitatul Aradului astăzi sînt 47 de astfel de școli, pe când la 1895 erau numai 8. — Statificarea celor 10 școli confesionale s'a făcut. — spune ministrul, — toldeana cu învoirea autorităților supreme bisericești.

Să fie oare între aceste și autorități bisericești de ale noastre?

Hymen. Domnul *Aurel Iosof*, teolog absolut, și domnișoara *Mărioara Iosof*, își vor sîrba cununia lor Duminică, în 4 Februarie st. v., în biserica gr.-or. română din Galeș.

— *Ioan Popenețiu*, teolog absolut (Veneția-inf.) și *Amalia Lațiu* (Crăciunelul-inf.) invită la celebrarea religioasă a cununiei lor, ce se va sîrbi Duminică, în 4/17 Februarie 1901, la orele 3 p. m., în biserica gr.-cat din Crăciunelul-inf.

— Dl *Ioan Răchitan*, învățător în Galeș și d-șoara *Paraschiva D. Comșa* din Seliște, și-au sîrbat în 10 Februarie a. c. cununia în biserica cea mare din Seliște.

— *Paraschiva Țintea* și *Dumitru Ghîb*, invită la celebrarea religioasă a cununiei lor, care va avea loc Duminică, în 4/17 Februarie a. c. st. n., la orele 2 p. m., în biserica cea mare din Seliște.

De-ale conscrierii. În Sighișoara s'au aflat 10.875 locuitori, între cari 5478 Germani (Nemți), 3152 Români, 2206 Maghari și 59 alte naționalități.

O înșelăciune cu losurile loteriei de stat. Direcțiunea acestei loterii a făcut greșeala, de-a dat losuri neplătite și la oameni, cari nu merită încredere. Unul din acestia a înduplecat pe un cunoscut, să plătească și el o parte din prețul losului. Soțul seu a plătit, dar' la colectură n'a dat celalalt nimic din bani, așa că plătitorul a rămas păgubit.

O carte bună. Dl *W. Krafft* din Sibiu editează o carte compusă de cunoscutul învățător *P. Conda*, sub titlul »Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români«, care dau indigitați în toate chestiunile ce privesc școala și pe învățători. Ca să se poată orienta în privința tirajului, toți cei-ce vor să și-o procure sînt rugați a o prenumera

și a o recomanda și altora spre prenumărare. Prețul de prenumărare e 3 coroane; prețul de boltă va fi mai mare. — Recomandăm prenumărarea cărții nu numai învățătorilor, dar' și senatelor școlare și bisericești.

Ucidere. Țăranul *M. Bejan* se duse din Ineul-mic la Sinteia, ca să și înduplece nevasta, care-l părăsise, să trăească earăși cu el. Femeia nu voi. El o amenință cu moartea. La strigătele ei îi alergă un vecin într'ajutor, care ucise pe *Bejan* cu un topor. Uci-gașul a fost arestat.

O declarație. În nrul 4 am publicat sub titlul »O faptă rușinoasă« o cronică din Agârbici, în care se vestește purtarea preotului românesc de acolo când cu instalarea preotului sâsesc. Drept rectificare primim dela dl preot o declarație dată în limba nemțească de peesbiteriul sâsesc de acolo, în care se spune, că în timpul cât a ținut masa, s'a purtat foarte bine, așa că nu i-se poate imputa nimic.

„Din Ponorel“ ne scrie preotul de acolo, că învățător la școala de acolo e numit, din partea Veneratului consistor dînsul, pentru-că învățător n'au putut să capete, de oare-ce toți știau, că n'o să și poată scoate salarul, nu numai din cauza sărăciei locuitorilor, dar' mai virtos și din pricina că anul acesta și-au terminat noua zidire pentru biserică. Când e împedecat de-a merge la școală din cauza serviciului preoțesc, îl înlocuiește un june, care a făcut însă 2 clase gimnasiale. Numai buna înțelegere și munca pentru biserică și școală din partea tuturora vor ajuta, ca să ajungă și la o școală bună.

Urmările beției. Din Rusciori ni-se scrie: Sâmbăta trecută a venit morărul cu numele *Petru* dela moara Obregii din Sibiu cu căruța sa cu doi cai în comună, ca să încarce și să ducă la moară bucatele mușterilor sei, ca de obicei.

Locuitorii sași de aici aveau cășlegile (fărășangu), deci *Petru* fu chemat în casă, ear' căruța cu cai fu dusă în curtea gazdei.

Aici și-a petrecut *Petru* până seara, dar' n'a fost mulțumit cu cât s'a ospătat, căci a tras cu căruța înaintea cărcmei și a lăsat caii și căruța cu bicu cu tot în stradă, ear' dînsul luând clopoțele dela cai, s'a băgat în cărcimă și împreună cu alți buni alcoolisti s'a apucat de beut.

Într'aceea fiind seara târziu pe la 8 ore caii cu căruța de afară a pornit la ducă și fiind caii cu ochi mai puțini ca de obicei, au părăsit drumul ce duce spre Sibiu și au apucat în largul câmpului comunei, ducîndu-se până la o vale mică, care prin topirea zăpezii conținea apă cam multă. Aici au intrat caii cu căruța cu tot și nu au mai eșit până dimineața următoare, când fură aflați înecați și căruța lângă ei cu roatele în sus.

Petru, care s'a fost dus pe jos la Sibiu în acea noapte după gendarmi ca să vină să caute cine i-a furat caii și căruța, sosind dimineața în comună cu gendarmi cu tot, a rămas uimit când a văzut soartea cailor și a căruței.

Nenorocire. Din Vidrasău ni-se scrie: Din prilejul unui ospet venind și mai mulți oaspeți străini, unul dintre acestia cu numele *Simion Botoșiu* a vrut să se întoarcă cu trenul. Sosind în stație și stînd pe șine, n'a observat, că vine trenul de persoane, care-l apucă și tîrîndu-l vre-o 15 metri îl zdrobi de tot. După nefericitul rămîne o familie numeroasă.

Dare de seamă și mulțumită publică. Cu ocasiunea producțiunii teatrale aranjată de meseriașii români din Poiana, în 31 Decembrie 1900 st. v., au intrat suprasolviri dela următorii domni:

Dr. Victor Mihu și *Adam Micu*, notar, câte 4 cor.; *Emiliu G. T. Lupan*, vicenotar și *Constantin Bosdog*, comerciant, câte 3 coroane; *Ilie Dobrota*, *Nicolae Dobrota*, parochi, *Ilie Georgescu*, dir. inv., *Nicolae Șerb*, inv., *Ioan Șerb*, comerciant, *Vasilie Răduț*, pantofar, *Ioan Vlad* fiu, comerciant și *Ilie Mănuțiu*, comerciant, câte 2 coroane; *Sever Chețan*, inv., *Aron Georgescu* și *Nicolae Moga*, comerciant, câte 1. coroană.

Mulț Stimății Domni sînt rugați a primi și pe această cale cele mai sincere mulțumite pentru marimonioasele oferte.

Cu totul s'au încasat 154 coroane, din cari subtrăgînd spesele în sumă de 81 cor. 66 bani, rămîne un venit curat de 72 cor. 34 bani.

Din venitul curat de 72 cor. 34 bani, suma de 36 cor. 17 bani s'a predat direcțiunii școlare (pentru biblioteca școlară), ear' restul de 36 coroane 17 bani s'a depus spre fructificare. Poiana, la 24 Ianuarie 1901. *Ilie Moga*, controlor. *Ilie Oprean*, cassar.

Subscrisul în numele senatului școlastic din Șard aduc mulțumirile cele mai sincere St. Domni cari la producțiunea teatrală împreună cu joc de tinerimea română din Șard, au binevoit a da următoarele suprasolviri, și anume: *Petru Pop*, jude reg. 5 coroane; *Ioan Negruțiu*, prof. prep. 4 coroane; *Enea Pop Bota*, paroch gr.-cat. 3 coroane; *George Lascu* 2 coroane; *Ioan Tomuș* 2 coroane; *Aureliu Pop Bota* 1 coroană 20 bani; *Betran Voina* 1 coroană 20 bani; *Deutsch Iacob* 1 coroană; *Czovek Robert*, not. cerc. 1 coroană; *Singer Adolf* 1 coroană; *Valeria Radeș* 80 bani; *Ioan Domșa* 80 bani; *Stefan Angel* 40 bani; *Vasilie Bucerdian* 40 bani; *Pandur György* 40 bani; *Nicolau Pop Bota* 40 bani; *Ioachim Totoianu* 40 bani; *Ioan Dumitrean* 40 bani; *Lucreția Chira* n. *Barbu* 20 bani; *Grigoriu Vulcu* 20 bani; *Emiliu Rusu* 20 bani; *Bányai Lajos* 20 bani; *Basiliu Luca* 20 bani; *Panfilu Barbu* 20 bani; *Molnár Sándor* 20 bani; *Volkai Ferencz* 20 bani; *Ioan Stremțianu* 20 bani; *George Dănilă* 20 bani și *Pompeiu Morușca* 20 bani. Șard, 2 Februarie 1901. *Corneliu Meleşiu*, not. sen. școl.

— În comuna Cunța ca și în anii trecuți așa și la sfîrșitul anului 1899-26 Decembrie s'a făcut petrecere în favorul bisericii noastre de aici, ear' comitetul parochial, care a aranjat numita petrecere se află dator a-și da seama de rezultatul material și a mulțumi marimonioșilor binefăcători.

Și anume suprasolviri au fost dela dl *Kunert*, notar cercual în Boz 8 cor.; *Ioan Petrașcu*, paroch 2 cor.; *Gerasim Mărginean*, *Ioan Ordean sen.*, *Ioan Ordean jun.* *Ioan Oprean*, *Elekes Dezső*, oficianț, *Moise Turean*, *Vasilie Jelea*, *Simion Muntean*, *Toma Beju*, *Sofia Radu*, *Alexandru Paulic*, *Nicolae Seucea*, *Filip Nemeș*, *Marcu Mercurean*, *Ioan Turean*, *Agafie Turean*, *Stefan Babeș*, primar, *Nicolae Albu jun.*, *Mafteiu Turean*, *Leontie Turean*, câte 1 cor.; *Chirilă Novac*, *Constantin Novac*, *Lazăr Mărginean*, *Nicolae Bozan*, *Ioan Medrea*, *Ioan Barna*, *Ioan Hurbean*, *Ioan Ursa*, *Ioan Roșu*, adesti 4 din Brașov, *Demian Beju*, *Rafila Oana*, *Savin Beju*, *Tudor Medrea*, *George Albu*, *Trifan Pastiu*, *Nicolae Borza*, adesti 2 din Brașov, *Savin Bozan* și *Demian Borza*, câte 50 de bani; *George Măcelariu* din Mercurea, comerciant 60 de bani; au mai încurs dela alții 80 bani; *Ioana G. Moldovan* din Brașov 40 bani. Suma 41 cor. 40 bani. *Vrednica* și onorabila femeie văduva *Ioana Danil Oltean* n. *Fercaș* din Sebeș ne-a

trimis bisericeii noastre 20 cor. și Georgiu Petrașcu din Loman 12 cor., cu totul au fost 73 cor. 40 bani, cari s'au depus la casa epitropiei parohiale în loc, pentru care repetăm mulțumirile noastre cordiale. *G. Petrașcu*, președinte.

MAI NOU.

† **GRIGORE MAIOR.**

La încheierea toii primim tristă știre, că *Grigore Maior*, un vrednic Român, care a muncit 15 ani ca scriitor la »Gazeta Transilvaniei« a încetat din viață în Viena, unde s'a dus să se restabilească sănătatea zdruncinată prin munca pentru binele națiunii.

Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlui I. Pop, înv., Opațița. Losurile nu mai sînt bune de nimic. — Noi nu mai avem librărie, binevoiti deci a vî adresa dlui W. Krafft, librar-editor, Sibiu, Reisporgasse.

Ab. 5283 R.-Petre și toți cei-ce ne trimit spre publicare. Am primit și vom publica, numai cînd vine rîndul.

Dlui I. I. com., Pesac. Cetiți avisul din »Foaie«.

Dlui Ioșta Pănădan. 1. Săpun Exanthemus, bucata 20 bani, se capătă la Carol Arz, Sibiu, Heltauergasse. — 2. Povestea unei coroane de oțel cu 1 cor. 50 bani dela W. Krafft, librar în Sibiu.

Dlui Dumitru Ivan, înv., Ohaba. Adresați-vă direct la ori-ce foaie, fie din Odesa, Moscva sau Petersburg, în limba germană și primiți răspuns deplin lămuritor.

Abonent 4607. Dacă a murit cel asigurat și și-a plătit pînă a fost în viață regulat taxele, următorii mortului au să capete ei dela societate, dar' nu să mai plătească ei.

Dlui D. Domide 4778. 1. D-voastră singuri nu o să puteți eși la liman, de aceea înțelegeți-vă toți cei păgubiți și vî luați un avocat român. — 2. Dacă n'ai subscris nici un contract de vînzare, intentează contra celui-ce s'a intabulat pe nedrept proces pentru falsificare de iscălitură, care e crimă. — 3. Director e dl Silvestru Moldovan.

Dlui Greg. Briciu, înv., Să te adresezi dlui Ioan Pop Reteganul, învățator pens. Retteg, care te va lămuri.

Dlui Gh. Kertész, Turda. La banca »Arieșana« ori la alta din Turda găsești gazeta »Mercur«, care publică toate tragerile de losuri din țările Europei. Nouă nu ne vine.

Ab. 4943, comit. Arad. La noi nu se află o astfel de carte, dar' în București da. Ai pute cere la librăria Socec sau Müller din București, întrebând de »Vocabular de vorbe străine și noue introduse în limba română«.

Dlui I. Istrato, Smig. După cum ni-ai scris, s'au înștiințat deja comercianți. N'au fost buni?

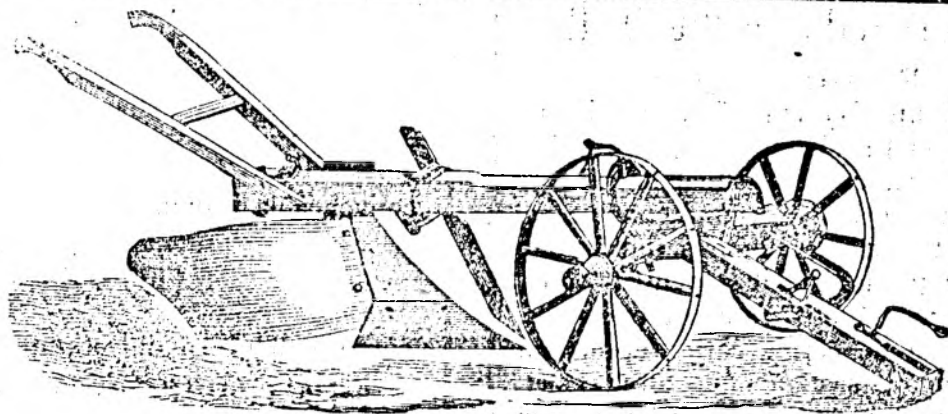
Dlui G. Sugmirian 426 Pentru carte să te adresezi dlui N. Ciurcu, librar, Brașov.

Dlui I. Catinca, R.-Sst-Mihály. Din anul trecut nu aveți nici un rest bun.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreu Baltes.

Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe

acțiuni: Josef Marschall.



Andrei Török,

fabrică de mașini agricole și institut de instalațiuni de mori; reprezentanță generală a fabricii de motori cu gaz Langen & Wolf din Viena,

Sibiu — Poarta-Cisnădiei,

recomandă pentru sezonul de primăvară cele mai apreciate și pretutindenea recunoscute pluguri de întors, pluguri cu o față, pluguri »universal« (sistem Sach), mai departe mașini de semănat pentru cucuruz și napi, pluguri de săpat, pluguri de mână ordinare, grape de fer ș. a., ș. a.

Toate cele de calitate cea mai bună și cu garanție se vînd cu prețurile cele mai ieftine pe lângă condițiunile cele mai avantajoase de platit.

[11] 1— Cataloge ilustrate gratis și franco.



8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Fluidul lui

Marca șerpe.

Dovedit de mult timp ca mijloc bun cosmetic (frecare) pentru întărirea vinelor și muschilor corpului omenesc.

Prețul:

1/1 flacon cor. 2.—

Veritabil numai cu ma ca de mai sus se capătă în toate farmaciile drogueriile.

[32] 11—15

Deposit principal:

Farmacia cercuală, Korneuburg lângă Viena.



8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Kwizda.

Fluidul turiștilor

Folosit cu succes la întărirea și recăștigarea forțelor după ture mari din partea turiștilor, bicicliștilor și călăreților.

Prețul:

1/2 flacon cor. 1.20

Marca de text, eticheta și ambalajul scuite prin lege.

Marca de text, eticheta și ambalajul scuite prin lege.

Gustav Dürr,

mechanic.

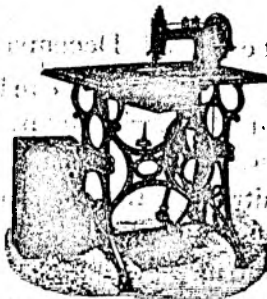
Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.



Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sînt executate prompt, ieftin și conștientos cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

[10] 2—10

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Prăvălie de închiriat.

Basilu Pop, primar în Poiana (Nyirmező, u. p. Nagy-Enyed) închiriază un edificiu, acoperit cu țiglă, (situat în mijlocul comunei, lângă drumul comitatens, foarte umblat) compus din 5 odăi, pivniță, acomodată și pentru hotel, cu licență de beuturi, țabac, sare, tăiatul de carne, cari drepturi nu le poate câștiga nime altul. Doritorii să se prezente în persoană sau să scrie la adresa de sus. Edificiul cu toate apartinențele este și de vânzare. [9] 2-3

Se dă în arândă

o boltă bună și căutată, aranjată cu tot felul de mărfuri care se cere pentru săteni; cu drept de vânzare de sare și țabac (tutun) și licență de beuturi, la boltă e magazin și 2 pivnițe, se dă în arândă pe lângă condiții favorabile pe vre-o 5—6 ani sau și pe mai mult. Se face învîrtire de 12 mii fl. până la 15 mii fl. v, a

Doritorii au să se adreseze la redacția acestei foi. [8] 3-3

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

Lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,

enprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, cu porte postal I cor. 40 bani.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni. Sibiu.

Casa de păstrare (reuniune) în Seliște.

Convocare.

P. T. membrii „Casei de păstrare (reuniune) în Seliște” se convoacă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe Duminică, în 11/24 Februarie a. e., la 2 ore p. m., în sala cea mare a școlii române gr.-or. din Seliște pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decembrie 1900.
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Alegerea consiliului de inspecțiune conform §-lui 20.
6. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai consiliului de inspecțiune.
7. Propunerea pentru fixarea termenului referitor la ținerea adunării generale în viitor.

Din ședința direcțiunii »Casei de păstrare (reuniune) în Seliște«, ținută la 13 Februarie 1901.

[11] 1-1

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XVII-lea an de gestiune 1900.

Contul bilanțului.

Active		cor.	b.	Pasive		cor.	b.
Casa în număr		41324	86	Depunerile membrilor (capital social)		26000	—
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventi		338565	50	Fondul de rezervă		69189	14
Imprumuturi hipotecare		319542	—	Fondul de binefaceri		37975	64
Cambii de bancă		75570	—	Fondul de pensiune		2090	04
Credite de cont-curent		89014	93	Depuneri spre fructificare		921223	47
Depuneri proprii		108923	—	Interese anticipate pro 1901		7994	94
Efecte publice		80580	—	Diverse conturi creditoare		347	62
Realități		1501	38	Profit net		17910	01
Mobilier	cor. 1459.18						
după amortisare de	> 145.92	1313	26				
Diverse conturi debitoare și interese transitoare restante		26395	93				
		1082730	86			1082730	86

Contul profitului și perderilor.

Debit		cor.	b.	Credit		cor.	b.
Interese:				Interese:			
pentru depuneri spre fructificare	cor. 41510.11			dela împrum. pe oblig. cu caventi	cor. 28249.91		
pentru fondul de binefaceri	> 1959 14	48547	62	dela împrum. hipotecare	> 22713 80		
> fondul de pensiune	> 78.37			> cambii de bancă	> 5273.66		
Spese:				> credite de contcurent	> 5479.23		
a) salare, marce de prezență și remunera.	cor. 5539.60			> depuneri proprii	> 3091.24		
b) imprimare, registre, porto chirie	> 1820 98	7360	58	> efecte publice	> 3799.99	68607	83
Contribuțiune:				Provisiuni		6539	17
directă și 10% după interese la depuneri		5985	77				
Amortisări:							
din pretensiuni	cor. 197.10						
> mobiliar	> 145.92	843	02				
Profit net		17910	01				
		75147	—			75147	—

Seliște, în 31 Decembrie 1900.

Membrii direcțiunii:

Dr. Nicolau Calefariu m. p.,
președinte.

Nicolau Hențiu m. p.,
secretar.

Dimitrie Roman m. p.,
cassar.

Constantin Herția m. p.,
comptabil.

Dumitru Banciu m. p., vice-preș. Dumitru Lăpădat m. p. Dumitru Vulc m. p.
Bucur Comșa m. p. Iordachie Roșca m. p. Ioan Comșa sen. m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul prezent precum și contul profitului și perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Seliște, în 13 Februarie 1901.

Mihailă Stoica m. p. Petru I. Comșa m. p. Mihail Ittu m. p. Ilie Hociota m. p.